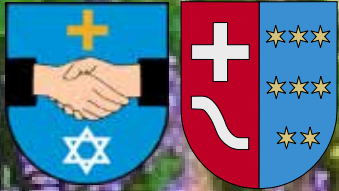

fot. Jan Skowroński

przeгляд

KOLBUSZOWSKI

Nr 336 • Wrzesień 2021r. • cena 1,50 zł

■ **JUBILEUSZ
75-LECIA**

cd. czytaj na str. 5

30 lat minęło...

**MIESIĘCZNIK POWIATOWY
UKAZUJE SIĘ BEZ PRZERWY
OD 22 WRZEŚNIA 1991 R.**

*„...wolna prasa jest niezbędnym
i najskuteczniejszym narzędziem
obrony przed tyranią...”*

Leszek Kołakowski

Życie Lasowiaków

Pod takim tytułem w dniu 28 sierpnia br. na podłodze tanecznej Domu Strażaka w Mazurach, odbyło się seminarium realizowane w ramach zadania „Mazurska Izba Regionalna też w wirtualnym świecie”. Impreza ciekawa, o charakterze etnograficznym. Pierwsza taka w Mazurach. Trzeba przyznać, że świetnie zorganizowana i przeprowadzona. Wartościowa, przede wszystkim z punktu widzenia lokalnej tożsamości. Pomysłodawczynią i koordynatorką była przewodnicząca Koła Gospodyń Wiejskich Renata Śliż. Przygotowały ją wspólnie działaczki KGW, członkowie Zespołu Obrzędowego „Mazurzenie” i Rady Soleckiej.

Mimo soboty, która na wsi jest dniem wzmożonej pracy, oraz naukowego charakteru imprezy, uczestniczyło w niej dość dużo osób. Między innymi prof. Adam Kulczycki, radna Rady Powiatu w Kolbuszowej, jednocześnie prezeska Stowarzyszenia Rozwoju Wsi Mazury Maria Zawada, przewodniczący Rady Gminy Ranizów Jan Puzio, sołtys Jan Adamczyk, proboszcz ks. Wiesław Dopart, dyr. Zespołu Placówek Oświatowych w Mazurach Renata Zawartka, nauczyciele szkoły, naczelnik OSP Rafał Makusak, członkinie KGW i zespołu „Mazurzenie” w pięknych strojach ludowych. Panie zachęcały do częstowania się swymi wypiekami - tradycyjnymi kasiakami, ryziakami, kapuśniakami oraz ciastem drożdżowym. Także chlebem ze smalcem i daniem z kapusty.

Po rozpoczęciu seminarium i powitaniu gości pani Renata przedstawiła jego cel oraz program. Następnie poprosiła założycielkę i kierowniczkę „Mazurzan” Emilię Adamczyk o przypomnienie historii zespołu. – *Na początku to był zespół śpiewaczy – wspominała pani Emilia. - Później dołączyły do nas dzieci, nasze córki, następnie zmusiliśmy, pozytywnie, naszych mężów, żeby nas zasilili w występach i zaczęliśmy robić już obrzędy. Mamy ich w naszym repertuarze bardzo dużo. Począwszy od kołędniczych, świątecznych, poprzez kisenie kapusty, okrężne, żniwa w Mazurach, zmówiny, różne części wesela i inne. Nasze pieśni są starodawne, z tego rejonu. Śpiewamy*

Redaktor B. Popek referuje życie codzienne dawnych mieszkańców, mocno uzależnione od darów lasu.

gwarą. W swym dorobku i repertuarze mamy około sto różnych pieśni. [...] W przyszłym roku będziemy obchodzić swoje 25-lecie. Chciała bym, żeby ten zespół dalej pracował. Żeby dalej się to toczyło. Ale moje siły się już kończą. Chciała bym przekazać to komuś młodszemu. Szukam następcy, żeby to ktoś przejął i poprowadził dalej, by to nie upadło śmiercią naturalną. Kto chętny, to bardzo proszę... Na razie jeszcze pracujemy, ale nie wiem jak to się dalej potoczy...

Etnograf W. Dragan przybliża dawne prace polowe i rzemiosło w Mazurach. Również w kontekście lasu.

Część zasadniczą seminarium stanowiły trzy referaty na temat kultury ludowej dawnych Mazurów, przedstawione przez zaproszonych prelegentów. Z pierwszym, noszącym tytuł - *Las w życiu codziennym mieszkańców wsi Mazury. 1569-1955*, wystąpił redaktor prasy lokalnej Benedykt Popek, miłośnik, badacz i propagator historii regionalnej. Temat - *Prace polowe i rzemiosła w Mazurach*, zreferował mgr Wojciech Dragan, kustosz Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej. Trzeci, nie mniej ważny referat *Strój świąteczny i jego znaczenie w tradycyjnych obrzędach w okolicach Mazurów*, przedstawiła mgr Jolanta Dragan, również kustosz i długoletnia pracownica MKL w Kolbuszowej. Konsultantka Z.O. „Mazurzenie”. Po referatach wywiązała się dyskusja, w której głos zabierali m.in. J. Adamczyk, B. Popek, W. Dragan, prof. Kulczycki, B. Smolak, ks. W. Dopart, R. Śliż.

Przy tej okazji warto wspomnieć, że choć Mazurzenie nigdy nie uważali się za Lasowiaków lecz Mazurów, to w rzeczywistości nimi byli. W okresie kilku wieków mieszkania w puszczy i żenienia się z ludnością sąsiednią ulegli w znacznym stopniu „zlasowiaczeniu”. Przyjęli lasowiacki (raniżowski) strój odświętny, typ budownictwa i wiele zwyczajów. Zachowali natomiast mazurskie cechy anatomiczne, oryginalną osobowość i gwarę.

Chętni, których nie brakowało, mogli zwiedzić Mazurską Izbę Regionalną. W ostatnim czasie jej ekspozycja została zreorganizowana, czy-

Prowadząca seminarium R. Śliż dziękuje J. Dragan za prezentację stroju dawnych Mazurzan.
Fot. D. Popek

li uporządkowana tematycznie. Teraz wygląda dużo lepiej. Jest to mini muzeum kultury ludowej wioski Mazury z początku XX w. Ukazuje uratowane przed zniszczeniem meble, części garderoby, sprzęty i narzędzia rolnicze, rzemieślnicze, ku-

chenne oraz pamiątki Z.O. „Mazuranie”. Inicjatywa godna naśladowania przez inne wioski naszego powiatu. Można by podobne „izby muzealne”, ekspozycje *in situ* organizować póki jeszcze da się cokolwiek starego uratować.

Ostatnim punktem programu był występ kapeli „Mazurskie Muzykanty”. Grane polki, oberki zachęcały do słuchania i do tańca. Jednak tych, którzy potrafili je zatańczyć było niewiele.

Benedykt Popek

Sołtys J. Adamczyk oprowadza po Mazurskiej Izbie Regionalnej. Prezentuje drewniane sprzęty i narzędzia, m.in. plug, wóz drabiniasty, brony, sieczkarnię, młynek.

Działaczki KGW w Mazurach. Od lewej: Emilia Adamczyk, Danuta Sobuś, Małgorzata Ozga, Katarzyna Fila, Małgorzata Sobuś, Halina Czulyt, Renata Śliż, Antoni Kuczek, Genowefa Makusak, Anna Gut. Fot. B. Popek

Uroczystości wrześniowe

W czwartek, 9 września w Kolbuszowej odbyły się obchody 82. rocznicy wybuchu II Wojny Światowej oraz Bitwy o Kolbuszową. Uroczystości poświęcone walczącym i poległym w obronie ojczyzny miały miejsce przy Zespole Szkół Technicznych im. Bohaterów Września 1939 r. oraz na cmentarzu parafialnym kolegiaty. Wspólną modlitwą i złożeniem kwiatów oddano hołd bohaterom walk i ofiarom hitlerowskiej okupacji.

Uroczystości rozpoczęły się odegraniem hymnu państwowego oraz przywitaniem przybyłych delegacji przez Dyrektora ZST Grażynę Pelkę. Została odmówiona wspólna modlitwa, którą poprowadził ks. Paweł Ciba z parafii pw. Wszystkich Świętych. Przy akompaniamencie werblistów Miejskiego Domu Kultury kwiaty pod tablicą pamiątkową złożyli: Poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec, Prezes Oddziału Związku Sybiraków w Kolbuszowej Jan Szadkowski oraz Wiceprezes Zrzeszenia

„Wolność i Niezawisłość” w Rzeszowie Franciszek Batory, Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś, Wicestarosta Wojciech Cebula i Przewodniczący Rady Powiatu Mieczysław Burek, Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, przedstawiciele Hufca ZHP im. Janka Bytnara z Kolbuszowej, Komendant Powiatowy Policji w Kolbuszowej Stanisław Babula, Komendant Powiatowy PSP w Kolbuszowej Jacek Nita i Zastępca Nadleśniczego Nadleśnictwa Kolbuszowa Natalia Batory, Radna Rady Miejskiej

Barbara Szafraniec i Dyrektor MiPPB Andrzej Jagodziński oraz Dyrektorzy szkół średnich: Grażyna Pelka, Dariusz Fus i Zbigniew Bogacz.

Następnie delegacje, uczniowie oraz poczty sztandarowe Związku Strzeleckiego „Strzelec”, Zespołu Szkół Technicznych oraz Nadleśnictwa Kolbuszowa przemaszewali ulicami miasta na cmentarz, gdzie na mogiłach żołnierzy poległych w czasie wojny złożono biało-czerwone wiązanki kwiatów.

Obchody przy ZST w Kolbuszowej

Kwiaty na mogiłach poległych żołnierzy składają Franciszek Batory i Jan Szadkowski

20-lecie istnienia

STOWARZYSZENIA POMOCY OSOBOM NIEPEŁNOSPRAWNYM W KOLBUSZOWEJ

W dniu 3 września br. w Domu Weselnym SARA zebrali się członkowie Stowarzyszenia Pomocy Osobom Niepełnosprawnym w Kolbuszowej, by uczcić 20-lecie jego istnienia.

Na spotkanie przybyli również goście: Marszałek Województwa Podkarpackiego pani Ewa Draus, Sekretarz Urzędu Miejskiego pan Krzysztof Matejek, pani Katarzyna Chudzik z PCPR Starostwa w Kolbuszowej, Dyr.Zespołu Szkół Specjalnych pani Marzena Mytych, Kierownik Środowiskowego Domu Samopomocy pan Marek Chmielowiec, Przewodnicząca Caritas przy Parafii Wszystkich Świętych pani Ewa Wójcicka, pan Grzegorz Romaniuk – Przewodniczący Zarządu Osiedla Nr 1. Spotkanie uświetnił występ artystyczny Grupy Folklorystycznej Seniorów Ziemia Kolbuszowska oraz laureat Ogólnopolskiego Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych pan Jan Hodór.

Poniżej zamieszczamy kilka słów, kierowanych do uczestników jubileuszowego spotkania przez panią Marię Cacaj, była Przewodniczącą Komisji Zdrowia, z której inicjatywy 20 lat temu powstało to Stowarzyszenie. Przybliży ono cel i charakter tej Organizacji.

DRODZY CZŁONKOWIE STOWARZYSZENIA POMOCY OSOBOM NIEPEŁNOSPRAWNYM W KOLBUSZOWEJ, SZANOWNI PRZYBYLI GOŚCIE

Zebraliśmy się dzisiaj, by uczcić 20-lecie powstania naszego Stowarzyszenia, które przypadło rok temu, na dzień 2-go maja 2020. Nie mogliśmy się jednak wtedy spotkać ze względu na pandemię. Cofnijmy się myślami do momentu naszego zorganizowania się w Stowarzyszenie.

140 rodzin naszego miasta i gminy posiadało wówczas dzieci niepełnosprawne.

Chwila, kiedy rodzice i rodzina staje przed taką nową dla niej sytuacją, powoduje zaskoczenie, duży stres, szok. Aby móc zaadoptować się w tej innej sytuacji, nauczyć się żyć inaczej, potrzebny jest kontakt z innymi rodzinami, które już to przeszły – które potrafiły się już przystosować do nowej rzeczywistości. Potrzebna jest wymiana doświadczeń z tymi, którzy poznali już tę drogę. Wspólne spotkania, kontakty tych rodzin, umożliwiły im wypowiedzieć uczucie żalu. Wy wiecie najlepiej, jak bardzo jest wtedy potrzebna obecność drugich osób, a przede wszystkim zwyczajna, ludzka rozmowa, dająca wsparcie, informację, poznanie sposobu szukania pomocy.

Taka wspólnota, to nie tylko odskocznia od codzienności, bo ta zdarza się rzadko, ale możliwość nauczenia się jak przejść różne etapy, w których dominuje pytanie „dlaczego?”, „jak to będzie?”, „jak załatwić różne formalne sprawy, związane ze zorganizowaniem odmienionego życia?”. Umożliwia dowiedzenie się gdzie i jaką możemy otrzymać pomoc, jakie posiadamy prawa, jakie wsparcie i gdzie je szukać.

Najcenniejsze jest życie całej rodziny. Trzeba przepracować całą sytuację, wypowiedzieć to, co nas boli, by łatwiej było żyć dalej.

Będę zapewne wyraziłką drogich rodziców osób niepełnosprawnych, że im dłużej dziecko żyje, tym większa nadzieja budzi się w rodzicach. Miłość jest większa od strachu, trudności, komplikacji. Tutaj chciałam wyrazić wielki szacunek dla wszystkich rodziców dzieci niepełnosprawnych.

20 lat temu wielu z Was, członków Stowarzyszenia było dziećmi. Teraz niektórzy zostali już rodzicami swoich pociech. Z przyjemnością patrzy się na Was, na te zaprzyjaźnione ze sobą rodziny, osoby znajdujące się od ponad 20 lat, cieszące się wspólnie spędzonym czasem.

Dziękujemy bardzo wszystkim wspierającym nasze Stowarzyszenie, za wrażliwość na drugiego człowieka, jego niepowtarzalność. Potrzeba nam ludzi sumienia; tego indywidualnego i społecznego.

Profesor n.med. Julian Aleksandrowicz podkreślał, że „Mądrość, to rozum ujęty w ramy serca”, „A człowiek jest tyle wart, ile uczyni dla drugiego”. Żyjemy w czasach tak skomplikowanych moralnie, że tylko garstka ludzi myśli uczciwie o sprawach społecznych, wykraczając poza swój prywatny interes. Na szczęście są też osoby myślące i postępujące inaczej.

W tym miejscu chciałam wspomnieć niezjącego już, niestety, pana Piotra Jachyrę, członka naszego Stowarzyszenia, który był naszym mózgiem i wsparciem prawniczym, poświęcał swój czas, zawsze był nam oddany w pełni. Był bardzo dobrym profesjonalistą, ciepłym, serdecznym człowiekiem. Serdecznie podziękowania składam na ręce Jego

mamy, zaproszonej na dzisiejszą uroczystość, pani Józefy Jachyry.

Współpracowaliśmy również z niezjąłym już panem Wiesławem Rumanem, który poświęcał swój czas dla osób niepełnosprawnych, co z jego strony było trudniejsze, niż dla przeciętnego człowieka. Podziwiamy jego zaangażowanie, oddanie, samozaparcie w czynieniu dobra dla innych.

Dziękujemy pani Dorocie Koczur, która od ponad 20 lat podejmuje wraz z Panami Przewodniczącymi, panem Andrzejem Sondejem - do 2010 roku, a następnie Panem Wiesławem Sałkiem – do teraz, wszystkie konieczne prace i czynności dla naszego Stowarzyszenia; te formalne, praktyczne, terapeutyczne, wizerunkowe. Organizuje wszelkie spotkania, uroczystości, każdą działalność. Należy tu wymienić korzystanie z basenu, organizowanie wyjazdów, wycieczek, spotkań integracyjnych itd. Oczywiście Panom Przewodniczącym również serdecznie dziękuję za pracę na rzecz Stowarzyszenia.

Serdecznie dziękujemy wspierającym nasze Stowarzyszenie Samorządowcom, szczególnie panu Burmistrzowi za wieloletnie wsparcie finansowe.

Bardzo dziękujemy również Fundacji „Serce”, organizacji „Caritas”, panu Stanisławowi Serafinowi – właścicielowi domu weselnego „Sara”, panu Wojciechowi Puszowi oraz niezjąłemu już doktorowi Mieczysławowi Maziarzowi i wszystkim innym wspierającym nas osobom i firmom.

Pozostaje wyrazić nadzieję, że utworzone Stowarzyszenie spełniło swoje zadanie poprzez umożliwienie kontaktów osób znajdujących się w podobnej sytuacji życiowej, że stało się grupą wsparcia w gronie spotykających się rodzin.

Maria Cacaj

Jubileusz 75-lecia

ZESPOŁU SZKÓŁ AGROTECHNICZNO-EKONOMICZNYCH IM. KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ W WERYNI

PAŁAC W WERYNI

Opisując dzieje Zespołu Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych w Weryni, nie sposób pominąć tego, co działo się w tym miejscu wcześniej. Nie byłoby szkoły, gdyby nie istniał ziemiański majątek Tyszkiewiczów. Tyszkiewiczowie herbu „Le-liwa” byli polsko-litewską rodziną arystokratyczną, posiadającą tytuł hrabiowski nadany im za czasów króla Zygmunta Augusta. Tablica genealogiczna Tyszkiewiczów obejmuje kilka pokoleń tego rodu. Tyszkiewiczowie z Weryni słynęli z pobożności, życzliwości dla ludzi i miłości do Ojczyzny. Znano ich i szanowano w całej Galicji. Byli uważani za bojowników o wolność Rzeczypospolitej. Brali udział w walkach, w czasie epoki napoleońskiej, a także w powstaniach. Z historią pałacu nierozdzielnie związana jest legenda o Białej Damie, duchu Łucji Franciszki hrabiny Tyszkiewiczowej. *„W maju 1811 r. Wincenty, z dubeltówką przywiezioną aż z Wiednia, prezentem od matki, wybrał się na polowanie na wilki. Wrócił po dwóch dniach. Lucja Franciszka była wówczas u sąsiadów. Wróciła w nocy i postanowiła splotać synowi figla. Przebrała się za mężczyznę i zapukała w okno syna, który zerwał się z łóżka i kilka razy zapytał: – Kto tam? Nie słysząc odpowiedzi, zawołał więc raz jeszcze: – Kto tam? Bo strzelam! Jednak matka wciąż milczała, otworzyła okno i zaczęła przez nie wchodzić do pokoju. Wincenty, obawiając się napadu, sięgnął po dubeltówkę i wystrzelił. Trafił matkę w samo serce. Kobieta wykrzyknęła: – Synu, matkę zabiłeś! Bezwładne ciało wypadło przez okno. Wincenty wyskoczył przez nie i z płaczem wziął matkę w objęcia”.*

Łucja Franciszka z Lubomirskich Tyszkiewiczowa, czterdziestoletnia zona i matka, została pochowana w krypcie kolbuszowskiego kościoła. Stwierdza to uroczysty zapis w parafialnej księdze zgonów z tamtych lat. To tragiczne zdarzenie upamiętnia tablica znajdująca się w kaplicy na cmentarzu.

Duch psotnej damy, wciąż nawiedza Werynię, choć po modrzewiowym dworze nie ma już śladu. Wincenty hrabia Tyszkiewicz (1795—1856) po przypadkowym matkobójstwie, opuszcza rodzinne strony, jest posłem na Sejm, bierze udział w powstaniu

listopadowym, spiskuje przeciwko Rosji i Austrii. W rodzinie Tyszkiewiczów uchodził za jedną z najwybitniejszych postaci. Jak głosi legenda, widmo Łucji Franciszki, aż do dziś, wędruje wokół pałacu. Według rodowej tradycji, ilekroć duch hrabiny Łucji Franciszki ukaże się potomkom Wincentego Tyszkiewicza – ten nawiedzony umiera. Widział ją również ostatni właściciel tych dóbr, Jerzy Tyszkiewicz. *„Wydawało mi się – opowiadał – że to złodziej zakradł się do sali balowej. Wszedłem tam z rewolwerem w rękę i wtedy ujrzałem białą postać przesuującą się po galerii otaczającej salę... Zrozumiałem, że wkrótce umrę.”* Jerzy Tyszkiewicz syn Janusza został aresztowany i wywieziony w głąb Związku Sowieckiego, gdzie zmarł w 1945 roku. Mieszkańcy Weryni mówią także, że Łucję Franciszkę spotkać można w bezkسیężycowe noce w parku otaczającym pałac.

Modrzewiowy dwór został zastąpiony pałacem wzniesionym w latach 1900-1905 wg projektu krakowskiego architekta Tadeusza Stryjeńskiego. Współcześnie to najpiękniejszy zabytek architektury dworskiej powiatu kolbuszowskiego. W 2000 r. na mocy porozumienia, Powiat Kolbuszowski przekazał na własność Wyższej Szkole Pedagogicznej (późniejszy Uniwersytet Rzeszowski) pałac w Weryni oraz 5 ha gruntów rolnych wraz z budynkami. W latach 2005-2006 za kwotę 2,6 mln zł przeprowadzono tam gruntowny remont. W odnowionym budynku pałacu prowadzono zajęcia dla studentów na kierunku biotechnologia. Obecnie spadkobiercy Tyszkiewiczów czynią starania o odzyskanie majątku.

HISTORIA SZKOŁY

W pałacu, w czasie II wojny światowej znajdowali schronienie ziemianie wysiedleni przez Niemców z ich posiadłości. Podczas akcji „Burza” w końcu lipca 1944 roku w piwnicy pałacu urządzono „akowski” szpital polowy. W sierpniu tegoż roku kończy się okres świetności zespołu pałacowo-dworskiego. Po wkroczeniu armii sowieckiej dokonuje się dewastacja wnętrza pałacowych. Zniszczone zostaje wspaniałe wyposażenie. Pałac jako budynek ucierpiał najmniej, ponieważ już w listopadzie 1946 roku rozpoczęła w nim działalność szkoła, a mianowicie Gimnazjum Gospodarstwa Wiejskiego

Pałac Tyszkiewiczów – widok współczesny

(obecnie Zespół Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych). Od połowy lat 50. prowadzono remont adaptacyjny pałacu przystosowując go do potrzeb uczniów. Sale lekcyjne urządzono na parterze budynku, na pierwszym piętrze mieścił się internat dla dziewcząt i mieszkania „dyrektorskie”. Salę balową przekształcono w świetlicę. Internat funkcjonował do chwili powstania nowego budynku (1971). W latach siedemdziesiątych piętro pałacu kolejny raz adaptowano. Na parterze mieściły się pracownie m.in. ogrodnictwa, higieny i żywienia. Trzeba przyznać, że początki szkoły były trudne, budynki zniszczone, brakowało podstawowego wyposażenia, nie było pomocy naukowych. W 1948 roku specjalnym dekretem Gimnazjum podniesiono do godności Liceum i nadano nazwę Państwowe Liceum Rolnicze w Weryni, a w 1950 roku powstało Państwowe Czteroletnie Liceum Rolnicze, które w rok później zmieniło nazwę na Państwowe Czteroletnie Technikum Rolnicze. W lutym 1953 roku szkoła została przekształcona w Państwowe Technikum Rolnicze z 5-cio letnim cyklem nauczania. Technikum w Weryni opuszczały niezwykle roczniki absolwentów, z których wywodzą się uniwersyteccy profesorowie, prawnicy, lekarze, artyści, oficerowie Wojska Polskiego, duchowni. Jesienią 1961 roku rozpoczęto budowę obecnej siedziby szkoły. Prace trwały 3 lata, a uroczyste otwarcie nastąpiło 17 września 1963 roku. Była to pierwsza nowo wybudowana szkoła rolnicza w województwie rzeszowskim. Powstawały nowe kierunki kształcenia, pracownie, kwitło gospodarstwo rolne.

1.01.1976 roku decyzją Wojewody Rzeszowskiego utworzono Zespół Szkół Rolniczych w skład którego, prócz szkół macierzystych, weszły szkoły rolnicze z następujących miejscowości: Bukowiec, Kolbuszowa Górna, Lipnica, Nienadówka, Górnio, Raniżów, Kamień i Trzeboś.

Od 1.09.1981 roku w skład Zespołu Szkół Rolniczych w Weryni wchodziły następujące jednostki kształcenia rolniczego: Technikum Hodowlane 5-letnie, Technikum Rolnicze 3-letnie, Policealne Studium Rolnicze, Zasadnicza Szkoła Rolnicza, Zasadnicza Szkoła Ogrodnicza, Zasadnicza Szkoła Mechanizacji Rolnictwa, Zasadnicza Szkoła Hodowlana, Zaoczne Technikum Rolnicze 3-letnie, Zaoczne Średnie Studium Rolnicze. Lata osiemdziesiąte i dziewięćdziesiąte to intensywny rozwój edukacji rolniczej w regionie.

SZKOŁA DZIŚ

W czasie 75-lat działalności, szkoła w Weryni była znana pod różnymi nazwami: Technikum Rolnicze, Zespół Szkół Rolniczych, a od 1.09.2002 roku jest to Zespół Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych im. Komisji Edukacji Narodowej. Zmienił się również rolniczy dotychczasowy profil szkoły. Został on zastąpiony nowoczesnymi kierunkami kształcenia dostosowanymi do zainteresowań uczniów oraz potrzeb rynku pracy. Obecnie w szkole kształcą się uczniowie w następujących typach szkół: Czteroletnim Technikum (technik architektury krajobrazu, technik ekonomista, technik żywienia i usług gastronomicznych), Pięcioletnim Technikum (technik architektury krajobrazu, technik ekonomista, technik eksploatacji

portów i terminali, technik żywienia i usług gastronomicznych) oraz Szkole Branżowej I stopnia (kucharz, monter sieci i instalacji sanitarnych).

Szkoła cieszy się w środowisku dobrą opinią. Uznawana jest za bezpieczną i przyjazną uczniom, z dobrymi wynikami z egzaminów maturalnych i zawodowych, dbającą o jakość edukacji i dobre relacje ze środowiskiem lokalnym. Placówka współpracuje z wieloma instytucjami i zakładami pracy w regionie. Najważniejszym zadaniem szkoły jest ciągłe podnoszenie poziomu i jakości kształcenia zawodowego w celu przygotowania absolwentów do podjęcia pracy lub kontynuowania nauki na studiach.

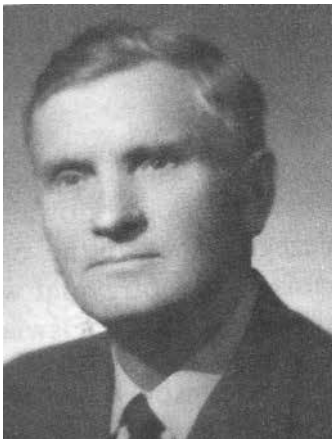
Szkoła posiada wieloletnie doświadczenie w organizowaniu krajowych i zagranicznych praktyk zawodowych dla uczniów. Dzięki temu uczniowie uzyskują dodatkowe umiejętności, korzystają z organizowanych kursów, szkoleń, warsztatów. Szkoła skutecznie od wielu lat aplikuje o środki finansowe krajowe i unijne, które przeznacza na poszerzenie umiejętności praktycznych uczniów oraz zakup pomocy dydaktycznych. Uczniowie od wielu lat wyjeżdżają na zagraniczne praktyki zawodowe związane ściśle z ich kierunkiem kształcenia. Organizowane były wyjazdy do Włoch, Grecji, Portugalii, Belgii, Niemiec, Wielkiej Brytanii. W najbliższym

czasie młodzież wyjedzie do Niemiec, Hiszpanii, Włoch, Irlandii, Francji, Chorwacji i Portugalii. Wieloletnie doświadczenie w aplikowaniu o fundusze unijne zaowocowało uzyskaniem przez szkołę akredytacji Erasmusa, która daje nam gwarancję regularnego otrzymywania dofinansowania zagranicznych praktyk zawodowych ze środków unijnych. Szkoła organizuje zajęcia pozalekcyjne, konsultacje, kółka wyrównawcze, zajęcia przygotowujące do egzaminu zawodowego i matury. Dodatkowo poszerza ofertę edukacyjną o organizowanie szkoleń, pokazów, kursów: prowadzenie własnej działalności gospodarczej, barmańskiego,

kelnerskiego, cukiernika, carvingu, prawa jazdy, spawacza, księgowości komputerowej. Uczniowie ZSA-E uczestniczą w olimpiadach, konkursach szkolnych, powiatowych, wojewódzkich i ogólnopolskich – uzyskując bardzo dobre wyniki. Chętnie reprezentują szkołę podczas różnych uroczystości szkolnych i powiatowych. Placówka w okresie swojej działalności wykształciła ponad 10 000 absolwentów. Więcej informacji o historii szkoły i bieżącej działalności można znaleźć po adresem www.zswerynia.pl

DYREKTORZY SZKOŁY

KAMIL KĘDZIERSKI dyrektor w latach 1946-1947 – organizator i pierwszy dyrektor Państwowego Liceum Gospodarstwa Wiejskiego w Weryni. Znacząco przyczynił się do stworzenia podstaw pod przyszłą placówkę.

MARIAN TUREK

dyrektor w latach 1947-1952 – pod jego kierunkiem szkoła i gospodarstwo szkolne umocniły swoją pozycję. Dobry gospodarz i utalentowany organizator. W 1952 roku służbowo przeniesiony do Szkoły Rolniczej w Bakończycach, gdzie pracował wiele lat, pełniąc m.in. funkcję kierownika gospodarstwa szkolnego.

WŁADYSŁAW SŁOWIK

dyrektor w latach 1952 - 1958 – przyjechał do Weryni z Wrocławia, skierowany nakazem pracy, po ukończeniu studiów. Pracowity, sumienny, koleżeński. W 1961 roku na własną prośbę przeniósł się do Szkoły Przesposobienia Rolniczego w rodzinnym Lubniu, powiat Myślenice, gdzie pracował aż do emerytury. Zmarł 27 kwietnia 1989 roku.

EDWARD KWOLEK

dyrektor w latach 1958 -1970 – urodził się 23 marca 1924 roku w Markowej koło Przeworska. Po ukończeniu szkoły średniej przez rok pracował jako nauczyciel w Liceum Rolniczym w Weryni, następnie przeniósł się do szkoły rolniczej w Wysokiej koło Łańcuta. 28 sierpnia 1951 roku powrócił do Weryni, podejmując równocześnie studia na Akademii Rolniczej w Krakowie, które ukończył w 1956 roku. Dwa lata później został dyrektorem szkoły.

JÓZEF RUSIN

dyrektor w latach 1970-1982 – urodził się 4 marca 1928 roku w Lipnicy. Absolwent Państwowego Czteroletniego Technikum Rolniczego w Weryni. Studia wyższe ukończył w Krakowie. Do Weryni powrócił w 1957 roku na stanowisko nauczyciela. W latach 1967-1968 pełnił funkcję kierownika gospodarstwa szkolnego. Dzięki jego inicjatywie szkoła rozwijała się intensywnie, co uwiecznione zostało powołaniem Zespołu Szkół Rolniczych. Był wyróżniającym się nauczycielem i wychowawcą. Zmarł 19 stycznia 1993 roku.

STEFAN BIALEK

dyrektor w latach 1982-1992 – urodził się 26 grudnia 1933 roku w Kupnie. Był absolwentem UMCS w Lublinie. Po ukończeniu studiów wrócił w rodzinne strony i w czerwcu 1959 roku podjął pracę nauczyciela w Dwuletniej Szkole Rolniczo-Ogrodniczej w Kolbuszowej. W 1964 roku przeniósł się do Technikum Rolniczego w Weryni, obejmując funkcję kierownika Wydziału Kształcenia Korespondencyjnego. Od 1 listopada 1982 roku objął stanowisko dyrektora szkoły. Przyczynił się do poszerzenia profilu kształcenia w Zespole, m.in. poprzez organizację liceum gospodarstwa wiejskiego.

TADEUSZ KUBIŚ

dyrektor w latach 1992-2004 – urodził się w Weryni. Absolwent miejscowego Technikum Rolniczego. W latach 1971-1976 studiował na wydziale Techniki Rolniczej AR w Lublinie. Po ukończeniu studiów powołany został do wojska, gdzie odbył roczne szkolenie oficerów. Od

1 września 1977 roku pracował jako nauczyciel w Zespole Szkół Rolniczych w Weryni. W latach 1986-1992 pełnił funkcję wicedyrektora, kierownika kształcenia zawodowego. 1 września 1992 roku objął stanowisko dyrektora szkoły, które piastował do roku 2004.

STANISŁAW OLSZÓWKA

dyrektor w latach 2004-2019 - urodził się 12.07.1960 r. w Ulanowie. W 1980 roku zdał maturę w Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Łąncucie. W 1985 roku uzyskał dyplom mgra inż. mechanizacji rolnictwa na Wydziale Techniki i Energetyki Rolnictwa Akademii Rolniczej w Krakowie.

Ukończył studium pedagogiczne oraz studia podyplomowe z zakresu przedsiębiorczości i zarządzania. W latach 1985-86 był doradcą, specjalistą w Wojewódzkim Ośrodku Postępu Rolniczego, a po odbyciu rocznej służby wojskowej zamieszkał w Weryni. Od 5 września 1987 roku rozpoczął pracę w Zespole Szkół Rolniczych w Weryni. W latach 1990-92 był kierownikiem kształcenia praktycznego. Uczył przedmiotów zawodowych związanych z techniką, rolnictwem i przedsiębiorczością. W 2004 roku został dyrektorem w Zespole Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych w Weryni. Za jego kadencji dokonano remontów szkoły: odnowiono klasopracownię, jadalnię, pokój nauczycielski, hol i korytarze, wymieniono dachy, wykonano docieplenia i nowe elewacje, wymieniono kanalizację, okna oraz instalacje centralnego ogrzewania. Wybudowano nowe wielofunkcyjne boisko szkolne. Zmieniło się otoczenie szkoły. W czasie kiedy kierował szkołą zwiększył się udział technologii informacyjnej w dydaktyce, wychowaniu i zarządzaniu. Szkoła była pionierem wielu przedsięwzięć z tego zakresu. Jest autorem monografii szkoły pod tytułem „Powróć się tu”.

ZBIGNIEW BOGACZ

– aktualny dyrektor Zespołu Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych im. Komisji Edukacji Narodowej w Weryni (od 2019 roku).

Urodził się 19.01.1980 roku w Kolbuszowej. Absolwent Technikum Mechanicznego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w Nowej Dębie. W latach 2000-2005 studiował na Wydziale Prawa Uniwersytetu Rzeszowskiego. Ukończył studia podyplomowe w zakresie zarządzania oświatą w 2011 roku w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. Od 2005 do 2019 roku nauczyciel elementów wiedzy o prawie, wychowawca, koordyna-

tor projektów unijnych w Zespole Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych. W latach 2002 – 2006 – Radny Rady Gminy Cmolas.

Uczył elementów wiedzy o prawie w Liceum Ogólnokształcącym im. Janka Bytnara w Kolbuszowej oraz w Zespole Szkół Technicznych im. Bohaterów Września w Kolbuszowej. Był dyspozytorem zmiany w zakładzie poligraficznym, a w latach 2007-2013 – nauczycielem elementów wiedzy o prawie, podstaw prawnych wykonywania zawodu, wicedyrektorem do spraw dydaktycznych w szkołach policealnych w Rzeszowie i Nowej Dębie. Od 2013 r. do chwili obecnej Sądowy Kurator Społeczny w Sądzie Rejonowym w Kolbuszowej.

Bibliografia

1. Olszówka Stanisław. Powróć się tu. Werynia, 2016.
2. Półwiecze Szkoły Rolniczej w Weryni (1946 – 1996). Praca zbiorowa pod red. Mariana Piórka. Werynia, 1996.
3. 60 lat Zespołu Szkół w Weryni. Praca zbiorowa. Werynia, 2006.

82. rocznica agresji Związku Sowieckiego na Polskę i Dzień Sybiraka

W piątek, 17 września w całej Polsce odbywały się obchody związane z 82. rocznicą agresji Związku Sowieckiego na Polskę. Ten dzień, obchodzony również jako Dzień Sybiraka, ma na celu upamiętnić ofiary sowieckich deportacji w głąb ZSRR.

W Kolbuszowej uroczystości upamiętniające odbyły się w kościele pw. św. Brata Alberta, gdzie odprawiona została Msza Święta w intencji Ojczyzny oraz za walczących i poległych w jej obronie. Liturgii

przewodniczył ks. Mateusz Olbrot. Po nabożeństwie pod pomnikiem św. Brata Alberta odmówiono modlitwę i złożono kwiaty. Biało- czerwone wianki złożyli Franciszek Batory- Wiceprezes Zrzeszenia „Wolność

i Niezawisłość” w Rzeszowie, Wojciech Cebula Wicestarosta Powiatu Kolbuszowskiego oraz Jan Zuba Burmistrz Kolbuszowej, Marek Gil Zastępca Burmistrza i Barbara Szafraniec Radna Rady Miejskiej.

Krótkie przemówienie wygłosił Franciszek Batory oraz Burmistrz Kolbuszowej w imieniu swoim i Jana Szadkowskiego- Prezesa Oddziału Związku Sybiraków w Kolbuszowej.

Kwiaty składają Jan Zuba, Marek Gil i Barbara Szafraniec

W uroczystościach wzięli udział mieszkańcy i młodzież

KLIMATYCZNE KROKODYLOWE DISCO ZADĘCIE NAD KOLBUSZOWSKIM NILEM

Tegoroczne Dni Miasta Kolbuszowa odbyły się w nietypowej dla nich porze roku, bo w czasie letniej kanikuly. W dniu 14 i 15 sierpnia 2021 roku, basen Fregata udostępnił swój teren i podobnie jak przy każdej poprzedniej imprezie, bezproblemowo współpracował przy organizacji. W pierwszym dniu wystąpiły gwiazdy jakże popularnej obecnie muzyki disco polo. Grana w jednym rytmie muzyka od trzydziestu lat nie schodzi ze sceny. W tym roku gwiazdą był zespół „M.I.G” oraz kończący ten dzień „Diadem”. Wystąpił też Kamil Suski.

Zainteresowaniem cieszyła się dyskoteka, którą na zakończenie poprowadził kolbuszowski DJ Disco Duck. Organizator miał poważną obawę, że przeciągnie się ona do rana. Wcześniejsza potańcówka ludowa przy muzyce Kapel z Majdanu, Kapeli Łola z Kolbuszowej i Kazimierza Marcinka przyciągnęła również sporą grupę fanów autentycznego ludowego hulania. Tańczyła młodzież, dzieci i dorośli. A jak to robić to po lasowiacku, prezentowała mistrzowska para - rodzeństwo Joanna i Artur Szlachetkowie oraz Zespół Ludowy Górnicy. Ludowy śpiewak Jan Hodór wykonał kilka autentycznych lasowiackich pieśni, przygotowując się w ten sposób do kazimierskiego festiwalu (w którym zajęli prestiżowe drugie miejsce).

W niedzielę usłyszeliśmy całkiem inną muzykę po bloku zabaw dla dzieci, który przerwał mały deszczyk. Na scenie wystąpiły wokalistki Natalia Kubiś - Mroszczyk, Emilia

Magda i Katarzyna Liszcz-Starzec. W bloku „Całe miasto bawi się z orkiestrami” zagrały trzy orkiestry dęte. Pierwsza wystąpiła Orkiestra Dęta OSP Dobrynin. Zespół prowadzi od ponad dekady młody utalentowany dyrygent Dariusz Bańka. Pod jego dyktando orkiestra zagrała perfekcyjnie atrakcyjny repertuar. Z inicjatywy dyrygenta przed koncertem miało miejsce niecodzienne wydarzenie. Zgromadzone na scenie trzy orkiestry odegrały wspólnie „Marsz I brygady”. Wszystko po to, by uczcić przypadające na ten dzień Święto Wojska Polskiego. Oprócz muzyki, Dobrynin zainteresował publiczność występem grup tancerek mażoret, przez co jeszcze bardziej uatrakcyjnił koncert. Po tym występie na scenie pojawił się Wiesław Olejniczak z Krakowską Orkiestrą Staromiejską, udowadniając, że małe może być piękne. Najmniejszy z występujących zespołów zagrał wyśmienicie. Uroku występowi dodawały piękne krakowianki

ubrane w zielone letnie sukienki. Na końcu zagraли gospodarze, czyli Orkiestra Dęta Miejskiego Domu Kultury w Kolbuszowej. Zespół dzięki zaangażowaniu prezesa Witolda Wojdyły przeszedł w ostatnich latach wiele istotnych zmian. Od kilku miesięcy prowadzi go dwójka dyrygentów, pierwszy Dariusz Bańka, drugi dyrygent Kamil Pezda. Kolbuszowska orkiestra zagrała bardzo czysto, równie dobrze jak poprzedzające je zespoły. Na zakończenie koncertu z orkiestrą zaśpiewał „Kolbuszową sentymentalnie” Roman Dublański. Partyturę orkiestrową do tej kompozycji napisał Kamil Pezda (obydwu dyrygentom nie obce jest komponowanie i aranżowanie utworów). Obydwaj dyrygenci są pełni pomysłów, przy tym młodzi i otwarci, co dobrze rokuje na przyszłość.

Po tym występie zagrała formacja „Roman Dublański & Krokodyle”. Nowa propozycja spotkała się z niezwykle ciepłym przyjęciem publicz-

ności. Na scenie pojawiło się pięciu świetnych instrumentalistów, rewelacyjny chór i charyzmatyczny lider autor kompozycji. Krokodyle łyżki popłynęły ze sceny i z oczu zasłuchanej publiczności. Piosenkarz skomponował i opracował z grupą osiem utworów w klimatach miejskich. Swojemu przyjacielowi, Janowi Kardysiowi zdolnemu plastykowi pochodzącemu podobnie jak on z Kolbuszowej, zadedykował jeden z nich, malarz odwdziaczył się piosenkarzowi artefaktem.

Autorskie kompozycje Dublańskiego nawiązują do najlepszych czasów polskiej piosenki. Ciekawe aranżacje utworów kompozytora to efekt wspólnej pracy twórczej grupy. Barwny ptak kolbuszowskiej piosenki wprowadza ożywienie w środowisko muzyczne miasteczka. Co warto docenić, bo któreż miasto ma twórcę piszącego o nim muzykę. Kolbuszowanie z niecierpliwością oczekuje

ją na pierwszą pełną płytę Romana i jego Krokodylowego gangu.

Dni Miasta zakończył zespół „Nocna Zmiana”, grający muzykę taneczną na wysokim poziomie. W krótkich przerwach bawili wszystkich DJ Disco Duck. Tancerze szczerze wypełniali każde wolne miejsce do tańca. Tuż przed północą, zmuszeni byliśmy jednak zakończyć

impresję. Gdyby nie to ograniczenie czasowe, spragniona zabawy publiczność pewnie bawiła by się do świtu! Bardzo liczni mimo wprowadzonych ograniczeń pandemicznych widzowie w pierwszym dniu bawiący się przy disco polo i autentycznym folklorze. W drugim zasłuchali się w dobrej muzyce. Widzowie wykazali się wyjątkową kulturą i umiejęt-

nością odbioru różnorodnych propozycji estradowych.

Imprezami towarzyszącymi miejskiej imprezie był turniej piłkarski w Weryni, bieg uliczny i marsz nordic walking. Bardzo interesujące ze względu na zaangażowanie w pomysł kierownika basenu Ryszarda Zielińskiego odbyło się w niedzielę wydarzenie o wyjątko-

wej randze „I Mistrzostwa Świata w Pływaniu na Krokodylu” (warte do odnotowania w Księdze Rekordów Guinnessa). Patronem honorowym tych sierpniowych dni był (kolbuszowianin od urodzenia) nasz człowiek przy rozdziale środków na rozwój małych ojczyzn Poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec.

GÓRNIACY NADAL GÓRĄ!

Zespół Ludowy „Górnicy” zbliżający się do 40 rocznicy (1982-2021) swojej działalności (filia Miejskiego Domu Kultury w Kolbuszowej Górnej) odniósł ważny w swojej karierze sukces artystyczny w XXXIII Wojewódzkim Przeglądzie Ludowe Obrzędy i Zwyczaje. W konkursie, który odbył się 4 i 5 września w ośrodku kultury w Sędziszowie Małopolskim zajęli I miejsce. Grupa została wyróżniona spośród 9 innych podkarpackich zespołów. Kierownikiem zespołu jest od lat Elżbieta Czachor, wytrwale organizująca pracę

zespołu, który pielęgnuje i zachowuje tradycje swojej miejscowości. Górnicy (w liczbie sześciu osób) wystąpili z napisanym przez etnografa przedstawieniem zatytułowanym „Zerwij ziele o poranku”. Zespół mimo małej liczebności (wiele osób z powodów naturalnych odeszło) wykazuje dużą aktywność. Kilka dni wcześniej wystąpił na dużym wydarzeniu, jakim był I Festiwal Kultury Lasowiackiej „Etnolas” w Stalowej Woli. Życzymy zespołowi dotrwania w dobrej formie do czterdziestki!

ZGRANI JAK KOLBUSZOWSKIE SKRZYPCE!

Niezrealizowanym marzeniem wyjątkowego muzykanta Kazimierza Marcinka z Nockowej była gra w filharmonii. Los jednak nie pozwolił mu na granie muzyki klasycznej. Dzięki rozwijaniu swojej drugiej pasji, pasji do folkloru odniósł on wraz z kapelą wielki sukces artystyczny i to na scenie instytucji, w której nie było mu dane grać zawodowo. Od kilku lat karierą muzyka z Nockowej zajmuje się kolbuszowski Dom Kultury.

Marcinka (obecnie 76 lat) od małego fascynowała ludowa muzyka, którą poznawał i grał w rodzinnej okolicy. W wieku 14 lat zaczął pobierać naukę w szkole muzycznej w klasie skrzypiec, a później na klawirze. Oprócz tych instrumentów potrafi grać na akordeonie oraz perkusji. Ze względu na swoje umiejętności instrumentalne był często zapraszany do kapel ludowych i zespołów weselnych.

Trudno w to uwierzyć, że ten niezwykły skrzypek, który łączy w swoim oryginalnym stylu gry wyniesione z dzieciństwa i młodości

tradycje muzykanckie z klasyczną techniką gry, nie założył nigdy własnej kapeli. Jego repertuar zawiera całe bogactwo tradycji muzycznych z pogranicza Lasowiaków, Pogórzan i Rzeszowiaków. Zespół pod swoim imieniem założył Kazimierz Marcinek dopiero pół roku temu, pod skrzydłami Miejskiego Domu Kultury w Kolbuszowej. W składzie kapeli grają jeszcze na skrzypcach sekund Wiesław Malec i basista Franciszek Materna, obydwaj z długoletnim stażem w kapelach najwybitniejszych muzyków Podkarpacia.

Ta nowa kapela odniosła wyjąt-

kowy sukces na „VII Turnieju Muzykantów Prawdziwych”, zajmując I miejsce w kategorii kapel. Konkurs odbył się w Szczecinie w wyjątkowej Filharmonii imienia Mieczysława Karłowicza. Występowały w nim najlepsze zespoły śpiewacze, kapelle, śpiewacy oraz instrumentalisci z całej Polski. Nagrody uczestnikom wręczyła dyrektor filharmonii Dorothea Serwa, tuż przed koncertem laureatów. Kapela oprócz dyplomu nagrody pieniężnej, przywiozła z nad morza również możliwość nagrania płyty w profesjonalnym studiu. W koncercie laureatów (5 września

2021) publiczność nagrodziła kapelę największymi ze wszystkich występujących gromkimi brawami, nie pozwalając muzykom zejść ze sceny. Kazimierzowi Marcinkowi nie spełniło się marzenie (z powodu tragicznej śmierci ojca) granie w filharmonii. Tworząc ludową muzykę odniósł w niej z kapelą swój największy życiowy sukces! Wszystkim zgranym jak „kolbuszowskie skrzypce” muzykom z Kapeli Kazimierza Marcinka, serdecznie gratulujemy! Film z koncertu laureatów obejrzeć można na kanale YouTube filharmonii.

Lasowiackie Zimioki

W niedzielę, 12 września mieszkańcy gminy bawili się na corocznym wydarzeniu „Lasowiackie Zimioki”. Imprezę zorganizowano na placu przy Centrum Kultury Wsi w Kolbuszowej Górnej. Dla uczestników przygotowano występy folklorystyczne, atrakcje dla dzieci i zabawę taneczną. Nie zabrakło ziemniaczanych konkursów oraz prezentacji specjalów kulinarnych.

Ciekawe widowisko pełne wiedzy o ziołach i czarach pn. „Zerwij ziele o poranku” zaprezentował Zespół Ludowy Górniacy w reżyserii Elżbiety Czachor. Do tańca przygrywała kapela Lola. Na scenie wystąpiła również Grupa Folklorystyczna Seniorów „Ziemia Kolbuszowska”

oraz lasowiacki śpiewak Jan Hodór. Dla najmłodszych przygotowano gry i zabawy. Gości częstowano ziemniaczanymi potrawami z ogniska i kotła. Imprezę zakończyła zabawa taneczna z zespołem Nocna Zmiana oraz DJ-em Disco Duck.

Podczas wydarzenia działał Mobilny

Punkt Szczepień w ramach programu wspierania szczepień #SzczepimySię z KGW oraz punkt spisowy w ramach Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań.

Transmisję z festynu w Kolbuszowej Górnej na antenie TVP Rzeszów prowadziła ekipa telewizyjna programu

„Poznaj Podkarpackie”. Relacja do obejrzenia na stronie: <https://rzeszow.tvp.pl/42352204/poznaj-podkarpackie>.

Zakup urządzeń do skateparku

W dniu 2 września br. podpisana została umowa na zakup urządzeń do skateparku, który znajduje się przy ul. bł. ks. Jerzego Popiełuszki w Kolbuszowej w pobliżu krytej pływalni. Umowa obejmuje zakup, dostawę i montaż elementów wyposażenia obiektu sportowego.

Z terenu skateparku usunięte zostaną istniejące urządzenia będące w złym stanie technicznym, a w ich miejsce zamontowane zostaną:

- minirampa H100 + quarter pipe,
- funbox z poręczą zabudowaną,
- bank ramp,
- poręcz prosta,
- grindbox (2 poziomy).

Wykonawcą zadania jest firma SKATERAPMS Piotr Kazana, a jego wartość wynosi 84,5 tys. zł. Planowany termin zakończenia robót to 30 listopad br.

Obowiązek wymiany nieefektywnych oraz wysokoemisyjnych kotłów c.o.

Burmistrz Kolbuszowej przypomina, że zgodnie z zapisami przyjętej przez Sejmik Województwa Podkarpackiego uchwały anty-smogowej z dnia 23 kwietnia 2018 r. nakłada się obowiązek wymiany nieefektywnych oraz wysokoemisyjnych kotłów c.o. Dotyczy to również Mieszkańców gminy Kolbuszowa i zobowiązuje każdego właściciela nieruchomości do wymiany kotła na węgiel lub drewno, starszych niż 10 lat, licząc od daty ich produkcji lub nieposiadających tabliczki znamionowej, w terminie do 1 stycznia 2022 r.

W przypadku posiadania przez właściciela lub zarządcę budynku, kotła podlegającego obowiązkowi wymiany, dobrym rozwiązaniem jest skorzystanie z programu „Czyste powietrze”, w ramach którego oferowane są dotacje oraz pożyczki na wymianę kotłów. Dodatkowo, istnieje możliwość uzyskania dofinansowania do montażu instalacji

odnawialnych źródeł energii oraz termomodernizacji budynku mieszkalnego jednorodzinne.

Urząd Miejski w Kolbuszowej prowadzi punkt konsultacyjno-informacyjny, w którym Mieszkańcy gminy mogą skorzystać z możliwości zapoznania się z zasadami działania programu oraz z pomocy przy wypełnianiu wniosków o dofinansowa-

nie, w każdy czwartek w godzinach 10⁰⁰ - 15⁰⁰ oraz piątek w godzinach od 8⁰⁰ - 13⁰⁰ po uprzednim kontakcie telefonicznym pod numerem tel. 17 2271 333 wew. 340.

Materiały informacyjne dot. programu „Czyste powietrze” dostępne są na stronie internetowej pod adresem: www.kolbuszowa.pl oraz w budynku Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej.

Przygoda dzieci i młodzieży z orientacją sportową

Biegaj z mapą!

**Od maja do grudnia
w Kolbuszowej!**

Zajęcia w ramach projektu „Przygoda dzieci i młodzieży z orientacją sportową” są prowadzone przez licencjonowanego instruktora orientacji sportowej od maja do grudnia 2021 r.

Treningi w formie gier i zabaw z elementami nawigacji dla grupy max. 15-20 osób.

Zapraszamy do udziału dzieci w wieku od 10 lat.

Przyjdź i spróbuj swoich sił w bieganiu z mapą!

Szczegóły i zapisy: Mirosław Marek, tel. 503764276

Bezpłatne zajęcia dla uczniów Szkół Podstawowych!

Kiedy? dwa razy w tygodniu, w godz. 17:00 - 18:30

Gdzie? Stadion; Szkoła Podstawowa Nr 1; Ogródek Jordanowski

Ministerstwo
Kultury
Dziedzictwa
Narodowego
i Sportu.

EKSCYTUJĄCE BABSKIE WARSZTATY I ICH FINAŁ

Jak zorganizować ciekawe warsztaty rękodzielnicze, zapytać należy Elżbietę Drapalę z Domatkowa, która w partnerstwie z Miejskim Domem Kultury w Kolbuszowej zorganizowała w zastępstwie za swoją szefową KGW udane spotkania warsztatowe.

Zajęcia z bibułkarstwa, lasowiackiej malowanki, haftu i koronkarstwa, sobótkowych pieśni i kulinariów, przybliżyły uczestniczkom dawno zapomniane tradycje rękodzielnicze. Wszystkie odbyły się w świetlicy MDK w Domatkowie, ciesząc się olbrzymim zainteresowaniem pań zrzeszonych w różnych kołach gospodyń z terenu kultury dawnej puszczy. Środki na realizację uzyskało tamtejsze domatkowskie koło ze środków samorządu podkarpackiego, dzięki dobrze napisanemu wnioskowi. Dotyczył on tradycji sobótkowych w wymienionych powyżej elementach. Jeżeli ktoś stwierdzi, że nasze

panie już wszystko potrafią, to taka teza jest kompletnie nieprawdziwa. Na dowód czego został zrealizowany dokument filmowy, w którym naocznie można zaobserwować świetną atmosferę warsztatów i emocję osób uczących się czegoś nowego!

W dniu 4 września 2021 roku gospodynie, wspólnie z MDK zorganizowały wystawę prac powstałych w wyniku realizacji zadania „Lesiackie sobótkowe warsztaty rękodzieła, pieśni i kulinariów”, realizowanych w ramach projektu „Mecenas Kulturalny”, dofinansowanego z budżetu Województwa Podkarpackiego. Oprócz tłumnie przybyłych uczestni-

czek spotkań w wydarzeniu uczestniczyła Ewa Draus Wicemarszałek Województwa Podkarpackiego, Jan Zuba Burmistrz Kolbuszowej i Krzysztof Wilk przewodniczący rady miejskiej. Wystawa prac wyglądała niezwykle okazale. Prezentowały się zgodnie z tradycją wykonane prace plastyczne i rzemiosło artystyczne. Czego nie dało się wyeksponować na żywo, można było zobaczyć na fotografiach. Tradycyjne sobótkowe pieśni zaśpiewały wspólnie uczestniczki zajęć śpiewających już w plenerze na zaimprovizowanej scenie. Następnie rozpoczęła się otwarta trwająca blisko do północy zabawa taneczna

na świetnie przygotowanym przez strażaków ochotników placu imprezowym przy remizie. Gospodynie z Domatkowa, główne organizatorki warsztatów i „Spotkania Posobótkowego” pokazały, jak wiele da się zrobić w małym środowisku. Ważne jest jeszcze i to, że ciągle mamy potrzebę i przyjemność wzajemnie od siebie się uczyć. Wszystkim uczestnikom i organizatorom udanej edukacji tradycyjnej i jej efektów bardzo gratulujemy! Pani marszałek Ewie Draus dziękujemy za pomoc i umiejętność zmobilizowania do działania każdego środowiska!

Za nami 6. edycja Festiwalu Psalmów Dawidowych

Po raz kolejny mieszkańcy Kolbuszowej i okolic tłumnie zjawili się na stadionie miejskim w Kolbuszowej, aby wysłuchać Koncertu Psalmów Dawidowych „Honorując Sprawiedliwych i Ocalonych”. W niedzielę, 22 sierpnia premierowo wybrzmiały „Psalmy Pokoju i Pojednania”. Tworzenie jedności i wzajemnego zrozumienia między światem żydowskim i chrześcijańskim to idea festiwalu i jego tegoroczny temat przewodni.

Organizatorzy do stworzenia muzyki na bazie psalmów zaprosili wybitnych kompozytorów: Józefa Skrzeka, Piotra Rubika, Michała Lorenca, Dariusza Malejonka, Michała Jurkiewicza oraz Golec uOrkiestra. Teksty do utworów napisali Zbigniew Książek, Michał Zabłocki i Jerzy Łysiński.

W pierwszej części koncertu wystąpili kantorzy żydowscy Symcha Keller i Piotr Bunzler, a w drugiej nastąpiła premiera „Psalmów Pokoju i Pojednania” w wykonaniu Józefa

Skrzeka, Piotra Rubika, Golec uOrkiestry, Andrzeja Lamperta, Kariny Skrzyszewskiej, Dariusza Malejonka, Grzegorza Wilka, Barbary Gąsienicy Giewont, Zofii Nowakowskiej, Mirny Kbbeh, Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Podkarpackiej, Zespołu Band i Chóru Sienna Gospel.

Podczas koncertu wręczono kwiaty rodzinom osób z Kolbuszowej odznaczonych medalem „Sprawiedliwy Wśród Narodów Świata”, który przyznawany jest przez żydowski Instytut Yad Vashem. Kwiaty otrzymali cór-

ka Heleny Czartoryskiej oraz córka Anny i Józefa Kozłowskich.

W tym roku po raz pierwszy w ramach Festiwalu Psalmów Dawidowych zorganizowane zostało sympozjum pn. „Chrześcijańskie i żydowskie rozmowy o psalmach”. Wydarzenie miało miejsce w Oddziale Edukacji Kulturalnej i Regionalnej MiPBP w Kolbuszowej (dawna synagoga) i było transmitowane online na kanale YouTube. W dyskusji wzięli udział prof. Dalia Marx, ks. dr hab. Wojciech Węgrzyniak, prof.

Jonathan Magonet oraz ks. dr hab. Adam Kubiś.

Organizatorem festiwalu jest Fundacja im. Rodziny Ulmów SOAR, a pomysłodawcą i dyrektorem generalnym Bogdan Romaniuk. Celem wydarzenia jest przede wszystkim podkreślenie dumy z Polaków, którzy ryzykowali własne życie, aby chronić życie innych, czego przykładem jest heroiczna postawa Józefa i Wiktorii Ulmów z Markowej, którzy razem z dziećmi zginęli z rąk niemieckich żandarmów za ukrywanie Żydów.

XIV Dni kardynała Adama Kozłowieckiego SJ 19 września 2021 r. Życiorys Kardynała

Urodził się 1 kwietnia 1911 r. w Hucie Komorowskiej k. Kolbuszowej w rodzinie ziemiańskiej. Jako dziecko uczył się w domu, a następnie rodzice wysłali go do znanego jezuickiego Zakładu Naukowo-Wychowawczego w Chyrowie (1921-1925). Jednak, gdy powiedział ojcu, że chce wstąpić do jezuitów, ten natychmiast przeniósł go do Poznania. Tutaj uczęszczał do ostatnich klas gimnazjum i zdał maturę. Młody Adam nie zrezygnował jednak z powołania zakonnego. Wbrew woli rodziców, w 1929 r. wstąpił do nowicjatu jezuitów w Starej Wsi k. Brzozowa. Studiował filozofię w Krakowie (1931-1933), a potem teologię w Lublinie (1934-1938). W Lublinie został wyświęcony na kapłana 24 czerwca 1937 r. Po odbyciu tzw. trzeciej probacji we Lwowie (1938-39) władze zakonne skierowały go do pracy w Chyrowie.

Po wybuchu II wojny światowej przedostał się do Krakowa. 10 listopada 1939 r. został aresztowany przez gestapo w kolegium jezuitów wraz z 24 współpracownikami. Przebywał w krakowskim więzieniu na Montelupich, potem w Wiśniczu. W czerwcu 1940 r. przewieziono go obozu koncentracyjnego Auschwitz (numer obozowy 1006). Po sześciu miesiącach pobytu został wysłany do Dachau. Więzień obozu koncentracyjnego ocalał i doczekał wyzwolenia obozu przez wojska amerykańskie 29 kwietnia 1945 r. Doświadczenia obozowe opisał potem w książce „Ucisk i strapienie”. Pamiętnik więźnia 1939-1945. Wspominając życie obozowe, ks. Adam Kozłowiecki napisał: „W Auschwitz i Dachau przekonałem się, że nienawiść jest rzeczą nie tylko zbrodniczą, ale także bezsensowną. Właśnie tutaj, w tych nieludzkich warunkach obozu koncentracyjnego, uświadomiłem sobie tę głęboką prawdę, że każdy człowiek jest moim bratem, ponieważ jesteśmy dziećmi jednego i tego samego Ojca – Pana Boga. Tu nauczyłem się mieć w nienawiści nienawiść i samemu bronić się przed nienawiścią do kogokolwiek, nawet do mego brata w mundurze, który mnie nienawidził i męczył”. Takiemu podejściu do życia pozostał wierny do końca, zwłaszcza w Afryce, gdzie stanowczo przeciwstawił się rasizmowi.

Po wyzwoleniu obozu pojechał do Rzymu, gdzie 15 sierpnia 1945 r. złożył ostatnie śluby zakonne, a następnie w odpowiedzi na apel przełożonych zgłosił się na wyjazd wraz z innymi jezuitami, również więźniami Dachau, do polskiej misji w Rodezji. Najpierw został kierownikiem szkół misji

Kasisi, co wiązało się z rozwiązywaniem kłopotów finansowych, a następnie kapelanem centrum szkolenia inteligencji dla Rodezji Północnej.

Do misji należało 30 szkół, do których niekiedy można było dotrzeć pieszo lub rowerem. Jego miły sposób bycia, serdeczność i komunikatywność zjednały miejscową ludność i ułatwiły pracę misyjną. Wszędzie przyjmowano go zyczliwie. Nauczył się zwyczajów Zambijczyków i zaakceptował ich mentalność. Mówił: „Żeby zacząć rozmowę, trzeba było najpierw słuchaczy rozbawić, zyskać ich sympatię, a dopiero potem można podejmować poważne tematy. Nie można zacząć rozmowy prosto z mostu”.

Ks. Adam nie miał teoretycznego przygotowania misyjnego, ale doskonale sobie radził. Dzięki pomocy Afrykańczyków nauczył się języka lenje i gorliwie podejmował różne prace na misji. Dużo wędrował odwiedzając wioski należące do misji. Żył „na walizkach”.

Ks. Adam został także dyrektorem Apostolstwa Modlitwy. Głosił kazania, rekolekcje, przygotowywał wiernych do przyjęcia sakramentów świętych. Zorganizował bibliotekę. Nie unikał pracy fizycznej. Trudności i kłopoty, zwłaszcza finansowe zawierał ufnie św. Józefowi.

Kiedy misja rodezyjska została podniesiona do rangi wikariatu apostołskiego, ks. Adam Kozłowiecki został mianowany administratorem apostołskim. „Zwiększyła mi się tylko liczba kłopotów, bo zamiast dbać o Kasisi musiałem dbać o całą dzisiejszą archidiecezję. Trzeba było budować szkoły, szpitale, kościoły, seminarium – wszystko. Nie było ludzi, sprzętu, pieniędzy, dosłownie niczego” – wspomina.

W 1955 r. ks. Adam Kozłowiecki przyjął sakrę biskupią. W ostatnim wywiadzie, jaki udzielił, wspominał ten fakt: „Miałem świetne kwalifikacje, by być biskupem: żadnego przygotowania i sześć lat kryminału”. Podczas jego posługi biskupiej miał miejsce szybki rozwój misji. Wiele budowano, zakładano szpitale i sprowadzono wiele żeńskich i męskich zgromadzeń zakonnych. Ludzie, którzy poznali misjonarza z Polski pozostawali pod urokiem jego osobowości, prostoty, a także poczucia humoru. Ta nominacja nie zmieniła go, gdyż uważał, że rola biskupów jest rolą służebną.

W 1959 r. Jan XXIII mianował go arcybiskupem Lusaki. Jednocześnie został przewodniczącym

Konferencji Episkopatu Zambii. Odegrał też dużą rolę w okresie uzyskiwania przez Zambię pełnej suwerenności, którą uzyskała 24 października 1964 r. Arcybiskup Lusaki ma wielkie zasługi dla tworzenia struktur Kościoła w Zambii. Słynął z walki z rasizmem oraz popierał dążenia wolnościowe narodu zambijskiego. Przyjął obywatelstwo zambijskie, a Zambijczycy, uważali go za «swojego» i bardzo szanowali. Władze Zambii uhonorowały go najwyższymi orderami.

Ks. abp Kozłowiecki był wrażliwy na kwestię nędzy i niesprawiedliwości społecznej. Pomagał osobom i organizował pomoc dla ubogich. Walczył z głodem i niedożywieniem. Opiekował się chorymi. Szczególną troską otaczał ubogą młodzież, starając się zapewnić jej możliwość zdobycia wykształcenia. Sam żył skromnie, gdyż rozdawał wszystko, co posiadał biednym.

W maju 1969 r. abp Adam Kozłowiecki poprosił o zwolnienie z obowiązków arcybiskupa Lusaki i powierzenie ich rodowitemu Zambijczykowi. Wrócił na placówki misyjne jako duszpasterz. Cieszył się, że może być blisko ludzi. Najpierw pracował w Chikuni, potem przez 18 lat w bardzo trudnej misji w Chingombe, a od 1989 r. był kapelanem szkoły średniej i proboszczem w Mulungushi. 15 lat opiekował się parafią Mpunde pomagając ks. Janowi Krzysztoniowi. Mimo podeszłego wieku był pełen sił i prowadził aktywne duszpasterstwo: bierzmował, głosił kazania i prowadził rekolekcje, udzielał sakramentów św.

W latach 1970-1991 pełnił funkcję przewodniczącego Papieskich Dzieł Misyjnych w Zambii. W uznaniu zasług arcybiskupa seniora dla misji Jan Paweł II kreował go kardynałem 21 lutego 1998 r. Kard. Kozłowiecki pozostał do końca życia wierny prostocie, skromności i ubóstwu. Był bardzo pracowity. Mieszkając w buszu, prowadził szeroką korespondencję ze światem. Jedynym źródłem informacji było dla niego radio.

Zmarł 28 września 2007 r. w szpitalu w Lusace, po 61 letniej posłudze w Zambii, przeżywszy w kapłaństwie 70 lat. Uroczysty pogrzeb odbył się 5 października w Lusace. Pochowano go przy katedrze p.w. Dzieciątka Jezus.

Tekst: www.misje.pl

Katarzyna Cesarz

Zakończono modernizację drogi Zarębki- Dubas

Wykonawca zakończył prace przy modernizacji drogi Zarębki- Dubas.

Zadanie obejmowało remont drogi Zarębki-Dubas o długości 729,2 m oraz remont drogi gminnej dojazdowej o długości 91 m. Prace polegały m.in. na ułożeniu nawierzchni z betonu asfaltowego, umocnieniu poboczy, wykonaniu nawierzchni z kruszywa łamanego na zjazdach do posesji i bocznych drogach. Wartość inwestycji wyniosła ponad 248 tys. zł.

STAROSTA KOLBUSZOWSKI

ul. 11-go Listopada 10

36-100 Kolbuszowa

GK.6821.10.3.2021

Kolbuszowa, 2021 – 08 – 23

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 703) oraz art. 104, 105 § 1 k.p.a., ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), zwanej dalej K.p.a., działając z urzędu

ORZEKAM

o ustaleniu, że nieruchomości oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr **2286, 2287, 2288, 2289, 2290/2, 2291, 2292 i 2293 położone w Zielonce, gmina Ranizów oraz działki nr 38, 92/1, 92/2, 92/3, 92/4, 92/5, 92/7, 92/8, 92/10, 92/12, 92/13, 92/14, 92/15, 92/16, 94, 707, 780, 809/1 i 809/2 położone w Mazurach, gmina Ranizów** stanowią mienie gromadzkie;

o umorzeniu postępowania w części dotyczącej działek nr **776/1, 776/2 i 809/6** położonych w Mazurach, gm. Ranizów.

UZASADNIENIE

Ostateczną decyzją z dnia 30.09.2020 r., znak: GK.6821.10.4.2019 Starosta Kolbuszowski orzekł o odmowie ustalenia, iż nieruchomości oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako działki nr 2286, 2287, 2288, 2289, 2290/2, 2291, 2292 i 2293 położone w Zielonce, gmina Ranizów oraz działki nr 92/2, 92/4, 92/5, 92/8, 92/10, 94, 92/1, 92/3, 92/7, 38, 92/12, 92/13, 92/14, 92/15, 92/16, 707, 776/1, 776/2, 780, 809/1, 809/2 i 809/6 położone w Mazurach, gmina Ranizów stanowią wspólnotę gruntową.

Ww. decyzja była przedmiotem analizy organu II instancji, w wyniku której Wojewoda Podkarpacki utrzymał w mocy ww. decyzję Starosty Kolbuszowskiego (decyzja Wojewody Podkarpackiego z dnia 13.01.2021 r., znak: N-II.7511.45.2020). Postępowanie w tej sprawie było prowadzone na wniosek Pana Jana Adamczyka z dnia 04.11.2016 r.

W związku z powyższym, Starosta Kolbuszowski w piśmie z dnia 21.06.2021 r. zawiadomił o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego o stwierdzenie, że działki nr 2286, 2287, 2288, 2289, 2290/2, 2291, 2292 i 2293 położone w Zielonce, gmina Ranizów oraz działki nr 92/2, 92/4, 92/5, 92/8, 92/10, 94, 92/1, 92/3, 92/7, 38, 92/12, 92/13, 92/14, 92/15, 92/16, 707, 776/1, 776/2, 780, 809/1, 809/2 i 809/6 położone w Mazurach, gmina Ranizów stanowią mienie gromadzkie. Zawiadomienie to zostało wywieszane na tablicach ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej, Urzędu Gminy w Ranizowie, sołectw Mazury, Zielonka i Posuchy oraz zamieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej.

Z dokumentacji geodezyjnej wpisanej w dniu 06.05.2019 r. do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego pod numerem P.1806.2019.683 wynika, iż działki nr 92/1, 92/2, 92/3, 92/4, 92/5, 92/6, 92/7, 92/8, 92/10, 92/12, 92/13, 92/14, 92/15, 92/16, 92/17, 92/18 położone w Mazurach zostały utworzone z dawnej parceli katastralnej nr 3603/3 objętej lwh 256- arkusz posiadłości gruntowej nr 219 zaginionej księgi gruntowej gminy katastralnej Mazury, gdzie jako właściciel wykazana była Gmina Ma-

zury. Wskazać należy, iż w wyniku synchronizacji ustalono, iż z działki nr **92/9** powstały działki nr 92/11, **92/12, 92/13, 92/14**, a następnie z działki nr 92/11 zostały utworzone działki nr **92/15, 92/16, 92/17 i 92/18**. Działka nr 38 została utworzona z dawnej parceli katastralnej nr 3602, objętej lwh 256 – arkusz posiadłości gruntowej nr 219 zaginionej księgi gruntowej gminy katastralnej Mazury, gdzie jako właściciel wykazana była Gmina Mazury. Działka nr 94 została utworzona z dawnej parceli katastralnej nr 3603/1 objętej lwh 219 zaginionej księgi gruntowej gminy katastralnej Mazury, gdzie jako właściciel wykazana była Gmina Mazury. Działki nr 776/1 i 776/2 zostały utworzone z pgr nr 3174, 3175 i 3176, natomiast działka nr 809/6 z pgr nr 3169, 3170 i 3171. Parcele te są objęte księgą wieczystą nr TB1K/0000701/7, gdzie jako właściciel ujawniony jest Menach Mechłowicz. Działki nr 809/1 i 809/2 zostały utworzone z części dawnych parcel katastralnych 3149/1, 3149/5 objętych lwh 256 – arkusz posiadłości gruntowej nr 219 zaginionej księgi gruntowej gminy katastralnej Mazury, gdzie jako właściciel wykazana była Gmina Mazury. Działka nr 707 została utworzona z dawnych parcel katastralnych nr 2819/1, 2819/3, 2817/2, 2818/1, 2818/2, 2818/3, 2814/1, 2812/3 objętych lwh 256 – arkusz posiadłości gruntowej nr 219 zaginionej księgi gruntowej gminy katastralnej Mazury, gdzie jako właściciel wykazana była Gmina Mazury.

Z kolei działki nr 2286, 2287, 2288, 2289, 2290/2, 2291, 2292, 2293 położone w Zielonce zostały utworzone z dawnej parceli katastralnej nr 3071/3 objętej lwh 306 – arkusz posiadłości gruntowej nr 399 zaginionej księgi gruntowej gminy katastralnej Zielonka, gdzie jako właściciel wykazana była Gmina Mazury. Jak wynika z aktu notarialnego nr Rep. 515/37 pierwotna parcela katastralna 3071/3 została podzielona na pgr 3071/3 i 3071/7 i aktem tym Gmina Mazury dokonała darowizny pgr 3071/7 na rzecz kościoła rzymsko-katolickiego w Mazurach. Z działki nr 92/9 powstały działki nr 92/11, 92/12, 92/13, 92/14, a następnie z działki nr 92/11 zostały utworzone działki nr 92/15, 92/16, 92/17 i 92/18. Podział działki nr 92/9 nastąpił w latach 70. ubiegłego wieku.

Z treści arkuszy posiadłości gruntowych oraz ze sporządzonej synchronizacji wynika, iż pgr nr 3603/3 (powstała po podziale pgr nr 3603, a następnie 3603/1), 3602, 3149/1, 3149/5 (powstała po podziale pgr nr 3149/1), 2819/1, 2819/3, 2817/2, 2818/1, 2818/2, 2818/3, 2814/1 i 2812/3 były własnością Gminy Mazury. Również pgr nr 3071/3, położona w Zielonce stanowiła własność Gminy Mazury.

Obecnym właścicielem działek nr 38, 92/1, 92/2, 92/3, 92/4, 92/5, 92/7, 92/8, 92/10, 92/12, 92/13, 92/14, 92/15, 94, 707, 776/1,

776/2, 780, 809/1, 809/2, 809/6, położonych w Mazurach jest Gmina Ranizów.

Działki nr 2286, 2287, 2288, 2289, 2290/2, 2291, 2292 i 2293 położone w Zielonce stanowią własność Gminy Ranizów, mienie wiejskie wsi Mazury.

Z rejestru gruntów z roku 1969 r. wynika, iż działki nr 2286, 2287, 2288, 2289, 2290/2, 2291, 2292 i 2293 położone w Zielonce stanowiły mienie wiejskie wsi Mazury. Przedmiotowe działki w roku 1987 były własnością Gminy Ranizów, jako władającego gruntem wpisano mienie wiejskie wsi Mazury.

Ponadto z rejestru gruntów za lata 1990-1996 wynika, iż działki 92/1, 92/2, 92/3, 92/4, 92/5, 92/7, 92/8, 92/10, 92/12, 92/13, 92/14, 94, 707, 776/1, 776/2, 780, 809/1, 809/2 stanowiły własność Gminy Ranizów na podstawie decyzji Wojewody Podkarpackiego z dnia 07.09.1991 r., znak P.VI-701960/135/C/91.

Z rejestru gminnego z roku 1979 r. wynika, iż działki nr 38, 92/2, 92/12 obrębu Mazury były dzierżawione rolnikom indywidualnym. W rejestrze gruntów widnieje zapis, iż działki nr 92/1, 92/3, 92/4, 92/5, 92/6, 92/7, 92/8 i 92/10 były oddawane w użytkowanie mieszkańcom wsi Mazury. Ponadto w rejestrze mienia gminnego obrębu Zielonka widnieją działki nr 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292 oraz 2293.

Wykaz lasów gromadzkich z terenu Zarządu Gminnego w Ranizowie z daty 02.01.1948 r. wskazuje, iż gromada Mazury posiadała las szpilkowy o powierzchni 69,40 ha, natomiast na terenie gromady Zielonka znajdował się taki las o powierzchni 57 ha.

Z ogólnego opisu planu gospodarczego dla lasu własności wsi Mazury, położonego na terenie wsi Zielonka opracowanego na okres gospodarczy 1963/64 do 1972/73 wynika, iż „las jest własnością wsi Mazury, Prezydium Gminnej Rady Narodowej Ranizów, ustalony na podstawie arkusza posiadłości 399 Lwh. 306 gminy katastralnej Zielonka w Referacie Pomiarów Rolnych PPRN w Kolbuszowej. Zarząd nad lasem sprawuje sołtys gromady Mazury przy pomocy jednego gajowego”.

Protokół nr 1/59 z posiedzenia Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej z dnia 10.01.1959 r. wskazuje, iż „(...) dokonywane były sprzedaże w lesie z których uzyskano około 100 tysięcy złotych. Pieniądze te zostały przeznaczone na cele elektryfikacji jakie w tej chwili prowadzi gromada Mazury”.

W protokole nr 3/59 z sesji Gromadzkiej Rady Narodowej z dnia 05.04.1959 r. w Mazurach zapisano, iż „w ostatnim okresie komisja Majątków Wiejskich przeprowadziła dwie sprzedaży w lesie gromadzkim. Celem sprzedaży było uzyskanie funduszy na elektryfikację. (...) Komisja Majątków Wiejskich można powiedzieć nie pracuje dobrze, brak protokołów z posiedzeń i kontroli przez komisję majątków wiejskich odno-

śnie gospodarki tak leśnej jak i w ogóle odnośnie całej gospodarki jaka została powierzona komisji Majątek Wsięjskich”.

Z wyjaśnień ob. Zofii Olszowej zawartych w protokole nr 7/59 z posiedzenia Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej z dnia 04.04.1959 r. w Mazurach wynika, że „istnieje konieczność właściwej gospodarki lasem, gdyż wszyscy jesteśmy współwłaścicielami tegoż lasu, z lasu czerpiemy poważne dochody czego dowodem mamy to, że ze sprzedaży pokryliśmy bodajże 75% prac przy elektryfikacji wsi i dlatego też musimy dbać o to by na miejsce sprzedanego drzewa las został w jak najszybszym terminie uzupełniony”.

W protokole nr 8/59 z sesji rady z dnia 20.09.1959 r. zapisano: „sprawa gajowego ob. Deca Jana gajowego lasów gromadzkich – a więc człowiek ten to jest wasz pracownik postawiony przez was, któremu powierzyliscie dozоровanie nad waszym majątkiem którego jesteście współwłaścicielami. Las ten dzisiaj przedstawia wielkie bogactwo i powinniście wspólnie szanować”.

W uchwale nr 8/III/60 Gromadzkiej Rady Narodowej w Mazurach z dnia 27.03.1960 r. wskazano: „po stronie dochodów zwiększa się wpływ z mienia gromadzkiego Cz. 14 Dz. 5 Rozdz. 34 kwotę 30.455 zł jako dochody ponadplanowe już uzyskane ze sprzedaży drzewa z lasu gromadzkiego”.

Ponadto w protokole z walnego zebrania w Mazurach w dniu 13.03.1962 r. widnieją następujący zapis „w związku z rozbudową szkoły otrzymane pieniądze ze sprzedaży drzewa z mienia wiejskiego w kwocie 69.500 zł postanowiono przeznaczyć na następujące cele (...). Pozostałą kwotę 30.880 zł przeznacza się na rozbudowanie szkoły w Mazurach”.

Jednocześnie z kontroli wykonania budżetu przeprowadzonej w Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Ranizowie w dniach 25 i 27.04.1964 r. wynika, że „wieś Mazury posiada las szpilkowy 63 ha – dochodu w tym roku nie przewiduje się dlatego, że nie jest objęty planem wyrębu lasu w tym roku, pastwisk 56 ha, które są zagospodarowane i uzyskuje się z nich około 20 tys. zł rocznie – są przeznaczone na zagospodarowanie tych pastwisk oraz na wynagrodzenie dla sołtysa 500 zł mies.” W wykazie lasów wiejskich i wspólnot powiatu kolbuszowskiego widnieją las gromadzki we wsi Mazury o powierzchni 70,84 ha oraz las serwitutowy w Zielonce o powierzchni 57,44 ha.

Z zeznań świadków, występujących w sprawie GK.6821.10.4.2019, dotyczącej uznania działek objętych niniejszym postępowaniem za wspólnotę gruntową wynika, iż nieruchomości były użytkowane przez wszystkich mieszkańców wsi Mazury. Użytkowanie to polegało na porobrze drewna i ściółki z lasu oraz na korzystaniu z pastwisk. Środki pozyskane ze sprzedaży drewna z lasu przeznaczano na cele inwestycyjne wsi. Decyzje odnośnie zarządu działkami były podejmowane na zebraniach wiejskich.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, organ doszedł do przekonania, że działki nr 2286, 2287, 2288, 2289, 2290/2, 2291, 2292 i 2293 położone w Zielonce, gmina Ranizów oraz działki nr 92/2, 92/4, 92/8, 92/10, 94, 92/1, 92/3, 92/5, 92/7, 38, 92/12, 92/13, 92/14, 92/15, 92/16, 707, 780, 809/1 i 809/6 położone w Mazurach, gmina Ranizów stanowią mienie gromadzkie (za wyjątkiem działek nr 776/1, 776/2 i 809/6, powstałych z parcel katastralnych 3174, 3175, 3176, 3169, 3170, 3171, dla których założona została księga wieczysta i wpisany został

ich właściciel – Menach Mechłowicz). Mienie gromadzkie podlega zagospodarowaniu na podstawie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (art. 1 ust. 2). Do mienia gromadzkiego ma zastosowanie art. 8 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym „starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości stanowią mienie gromadzkie”.

Według w/w ustawy, za mienie gromadzkie można uznać jedynie te nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne położone na terenach wiejskich, które stanowią mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa, należy szukać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29.11.1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. z 1962 r. nr 64, poz. 303 ze zm.). W § 1 tego rozporządzenia znajduje się definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z tą definicją przez użyte w rozporządzeniu określenie „mienie gromadzkie” rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25.09.1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. nr 43, poz. 191) stanowiło majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady należy rozumieć gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z dnia 25.09.1954 r. Tym samym dla ustalenia czy dana nieruchomość była w dniu 05.07.1963 r. mieniem gromadzkim, istotny jest stan prawny w okresie poprzedzającym tę datę, a w szczególności to, czy nieruchomość taka należała do istniejących w okresie od 1933 do 1954 r. gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków. Charakter prawny byłych gromad zmieniony został wymienioną wcześniej ustawą z 25.09.1954 r, która wniosła dotychczasowe gromady, w związku z czym przestały one być podmiotem praw majątkowych. Majątek, stanowiący do czasu wejścia w życie w/w ustawy własność gromad, stał się mieniem gromadzkim na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 29.11.1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania. Odnośnie własności mienia gromadzkiego ukształtowała się zasada, iż mienie gromadzkie jest własnością Państwa. Ze zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż wieś Mazury, przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 25.09.1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych była gromadą i posiadała osobowość prawną. Na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 29.06.1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych przedmiotowe działki stanowiły mienie gromadzkie.

Na potwierdzenie powyższej tezy wskazać należy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 26.11.2010 r., sygn. akt II SA/Ke/621/10, zgodnie z którym dla ustalenia czy dana nieruchomość była w dniu 05.07.1963 r. mieniem gromadzkim, istotny jest jej stan prawny w okresie poprzedzającym tę datę, a w szczególności to, czy nieruchomość taka należała do istniejących w okresie od 1933 do 1954 r. gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków. Gdy uzyska się

pozytywną odpowiedź na to pytanie, do zaliczenia takiej nieruchomości w poczet mienia gromadzkiego w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy, konieczne będzie jeszcze ustalenie, czy przed dniem wejścia w życie ustawy była ona faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi.

Podsumowując zebrany w sprawie materiał dowodowy można stwierdzić, że działki ewidencyjne (poza działkami nr 776/1, 776/2 i 809/6) objęte niniejszym postępowaniem powstały z parcel gruntowych, których właścicielem była Gmina Mazury, posiadająca na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 25.09.1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych osobowość prawną oraz, iż grunt ten był użytkowany wspólnie przez wszystkich mieszkańców wsi.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się, biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejącej w dacie wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 05.07.1963 r., dlatego też ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejącej w dniu wejścia w życie ustawy.

W wyniku analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, organ doszedł do przekonania, iż w stosunku do działek nr 776/1, 776/2 i 809/6, położonych w Mazurach zachodzą przesłanki przewidziane w art. 105 § 1 k.p.a., zgodnie z którym „gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części”. Dla parcel, z których powstały ww. działki została urządzona księga wieczysta, ich właścicielem była osoba fizyczna, w związku z czym nie mogą stanowić przedmiotem postępowania dotyczącego uznania za mienie gromadzkie.

Wskazać należy, iż niniejsza ostateczna decyzja zostanie przekazana Wojewodzie Podkarpackiemu w celu rozważenia stwierdzenia nieważności następujących decyzji komunalizacyjnych: z dnia 07.09.1991 r., nr P.VI.701960/135/C/91 oraz z dnia 27.01.1992 r., nr P.VI-701960/411/A/91.

W związku z tym, iż dla działek nr 776/1, 776/2 i 809/6, położonych w Mazurach, gm. Ranizów założone są dwie księgi wieczyste – Gmina Ranizów powinna wystąpić z pozwem do sądu wieczystoksięgowego o ustalenie treści księgi wieczystej.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji decyzji.

POUCZENIA

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania do Wojewody Podkarpackiego za pośrednictwem Starosty Kolbuszowskiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Oznacza to, że decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania i nie można zaskarżyć jej do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Nie jest możliwe cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

*Z upoważnienia Starosty Kolbuszowskiego
– Ewa Kornak*

Gminne Dożynki 2021

Dziękując za tegoroczne plony mieszkańcy, rolnicy oraz władze samorządowe uczestniczyli w niedzielę, 29 sierpnia w Dożynkach Gminy Kolbuszowa. W tym roku gospodarzem święta plonów była Kłapówka. Funkcję starostów dożynkowych pełnili Sołtys Edward Sudoł oraz Lucyna Kopeć.

Tradycyjnie uroczystości rozpoczęła Msza Święta dziękczynna odprawiona w intencji rolników i producentów żywności, podczas której nastąpiło poświęcenie chleba oraz wieńców dożynkowych.

Po nabożeństwie przybyłych gości przywitał Sołtys Kłapówki Edward

Sudoł. Następnie starostowie dożynek zgodnie z tradycją przekazali władzom chleb z tegorocznych zbiorów. Bochenki otrzymali: Poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec, Wicemarszałek Województwa Podkarpackiego Ewa Draus, Starosta Kolbuszowski Józef Kardys,

Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, Zastępca Burmistrza Marek Gil, Przewodniczący Rady Miejskiej w Kolbuszowej Krzysztof Wilk oraz ks. Lucjan Kot Proboszcz parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Widelce.

Kolejnym punktem programu była

prezentacja i ośpiewanie wieńców dożynkowych wykonanych przez poszczególne sołectwa gminy. Na scenie wystąpił zespół Widelanie oraz Jan Hodór, a wieczorem do wspólnej zabawy tanecznej zaprosił zespół Pro-Dance.

Bezpłatne treningi biegowe z Nadleśnictwem

Nadleśnictwo Kolbuszowa bierze udział w drugiej edycji treningów "Trenuj w lesie- #BiegamBoLubię LASY". W ramach akcji na terenach 26 nadleśnictw można spotkać się z wykwalifikowanymi trenerami lekkiej atletyki i razem czerpać przyjemność z biegania na świeżym powietrzu.

W Nadleśnictwie Kolbuszowa spotkania będą odbywać się **co niedzielę o godz. 10.00 na początku ścieżki Białkówka w Nowej Wsi koło Kolbuszowej**. Treningi są bezpłatne, trwają godzinę i są realizowane **od 4 września do 19 grudnia br.** Swoich sił mogą spróbować zarówno osoby początkujące jak i bardziej zaawansowani biegacze. Zachęcamy do trenowania!

2021

NIEDZIELE GODZ. 10:00 (od 04.09 do 19.12)

BEZPŁATNE TRENINGI BIEGOWE!

NADLEŚNICTWO KOLBUSZOWA

ZBIÓRKA: POCZĄTEK ŚCIEŻKI „BIAŁKÓWKI” OBOK MIEJSCOWOŚCI NOWA WIEŚ

WWW.BIEGAMBOLUBIE-LASY.PL FUNDACJA@WYCHOWANIEPRZEZSPORT.PL

SERWIS INFORMACYJNY URZĘDU MIEJSKIEGO W KOLBUSZOWEJ

Prace przy przystanku osobowym w Widelce

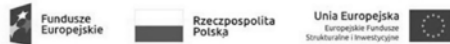
Trwa postępowanie przetargowe na realizację inwestycji pn. „Budowa drogi dojazdowej oraz miejsc postojowych przy przystanku osobowym w Widelce”. To kolejne przedsięwzięcie, które jest przeprowadzane w ramach projektu „Budowa Podmiejskiej Kolei Aglomeracyjnej- PKA: Budowa i modernizacja linii kolejowych oraz infrastruktury przystankowej”.

Inwestycja obejmuje dwa zadania. Pierwsze dotyczy budowy drogi dojazdowej wzdłuż torów kolejowych na odcinku ok. 192 m, polegającej na przebudowie nawierzchni drogi oraz budowie dwóch miejsc postojowych dla osób niepełnosprawnych. Drugie zadanie obejmuje budowę dziesięciu miejsc

parkingowych (w tym jednego dla osoby niepełnosprawnej) wraz z budową chodnika- dojściem do istniejącej wiaty rowerowej i istniejących już miejsc postojowych.

Wykonawca będzie miał 60 dni od dnia podpisania umowy na zakończenie robót.

Przebudowa pomieszczeń w budynku przy ul. Piłsudskiego

W dniu 1 września br. Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba podpisał umowę na wy-

konanie robót budowlanych na parterze w budynku przy ul. Piłsudskiego w Kolbuszowej celem zmiany sposobu użytkowania pomieszczeń handlowych na pomieszczenia administracyjne.

Zakres robót przewiduje rozbiórkę części przegród budowlanych, przebudowę instalacji sanitarnych oraz elektrycznych w tym modernizację: instalacji centralnego ogrzewania, instalacji wodno-kanalizacyjnej. Pomieszczenia zostaną wyposażone w instalacje klimatyzacji oraz wentylacji. Korekcie ulegnie fragment elewacji wraz z wymianą stolar-ki i ślusarki okiennej oraz drzwiowej. W pomieszczeniach biurowych zostaną wymienione posadzki oraz okładziny wewnętrzne.

Wykonawcą zadania jest firma KrisBud z Domatkowa, a jego wartość wynosi ponad 356 tys. zł.

OGŁOSZENIA UMIG

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ INFORMUJE

że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej przy ulicy Obrońców Pokoju 21 oraz na stronie internetowej Urzędu Miejskiego

ZOSTAŁ WYWIESZONY

- zgodnie z art. 35 ust.1 i 2 ustawy z dnia 21.08.1997 roku o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1990 ze zm.) na okres 21 dni wykaz nieruchomości własności Gminy Kolbuszowa, przeznaczonych do oddania w dzierżawę.
- zgodnie z art. 35 ust.1 i 2 ustawy z dnia 21.08.1997 roku o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1990 ze zm.) na okres 21 dni wykaz nieruchomości własności Gminy Kolbuszowa, przeznaczonych do oddania w najem.
- zgodnie z art. 35 ust.1 i 2 ustawy z dnia 21.08.1997 roku o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1990 ze zm.) na okres 21 dni wykaz nieruchomości własności Gminy Kolbuszowa, przeznaczonych do oddania w użyczenie.

*Burmistrz Kolbuszowej
Jan Zuba*

Przebudowa dworca PKP

Do końca roku mają potrwać prace przy przebudowie dworca w Kolbuszowej. W ramach inwestycji powstanie wiele udogodnień dla podróżnych- obiekt będzie w pełni przystosowany do obsługi osób niepełnosprawnych, osób starszych i osób podróżujących z dziećmi.

Na budynku wykonano już konstrukcję dachową oraz zamontowano okna i drzwi zewnętrzne. Na ostatnim etapie są prace przy wykończeniu elewacji. Wykonawca przystąpił do montażu stalowej konstrukcji zadania przystanków autobusowych. Wewnątrz budynku ukończono ścianki działowe oraz kontynuowane są roboty instalacyjne.

Inwestycja obejmuje: nadbudowę

i przebudowę budynku dworca PKP w Kolbuszowej na dworzec lokalny z częścią usługową i administracyjną, budowę zadania nad przystankami autobusowymi i placem manewrowym, przebudowę placu dworcowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną. Realizacja zadania dofinansowana jest ze środków programu Podmiejskiej Kolei Aglomeracyjnej i Regionalnego Programu Operacyjnego.

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejskie Fundusze
Strukturalne i Inwestycyjne

Wakacyjne remonty w placówkach oświatowych

W trakcie wakacyjnej przerwy w placówkach oświatowych na terenie Gminy Kolbuszowa zostały przeprowadzone remonty.

W Publicznym Przedszkolu nr 2 w Kolbuszowej zbudowano ogrodzenie betonowe oraz obramowanie piaskownicy- koszt 7215 zł. W Przedszkolu Publicznym nr 3 w Kolbuszowej wymieniono wykładziny i linoleum, pomalowano sale nr 2 i 3 oraz kuchnię i naprawiono podłogę w sali nr 5- koszt 16 280 zł. W Przedszkolu Publicznym w Kolbuszowej Górnej pomalowano szatnię, wykonano tam podwieszenie sufitu i ułożono płytki. Ponadto

pomalowano salę maluchów wraz z wymianą drzwi i wykładzin- łączny koszt to 16 281 zł. W Przedszkolu Publicznym w Widelce wymieniono rury kanalizacyjne, odmalowano sale i korytarz, a także odrestaurowano i odmalowano urządzenia na placu zabaw- koszt 2 tys. zł.

W Szkole Podstawowej w Bukowcu wykonano cyklinowanie i malowanie podłogi w klasie 0- koszt 4 tys. zł, a w Szkole Podstawowej w Przedborzu osuszono pomieszczenia piw-

Wyremontowana sala lekcyjna w Szkole Podstawowej nr 2

nicy, wymieniono kanalizację oraz wymieniono deski w ławkach na placu szkolnym- łączny koszt 15 tys. zł. Największy remont został przeprowadzony w Szkole Podstawowej nr 2 w Kolbuszowej. Zadanie obejmowało modernizację pomieszczeń dydaktycznych wzdłuż ul. Obrońców Pokoju- pięć sal lekcyjnych oraz pokoju nauczycielskiego. Prace remon-

towe polegały na wymianie instalacji elektrycznej wraz ze źródłami światła i osprzętem, wymianie kaloryferów, wymianie drzwi, zastąpieniu materiałów posadzkowych starych parkietów wykładzinami poliwinylowymi oraz odnowieniu powłok malarskich- koszt 198 169 zł.

Spotkanie pomiędzy dwoma Kolbuszowami

W niedzielę, 19 września w Kolbuszowej gościliśmy Sołtysa Gwidona Winiarskiego i Panie z Kola Gospodyń Wiejskich z miejscowości Narama oraz członkinie zespołu śpiewaczego Narmianki.

Spotkanie odbyło się z inicjatywy Sołtysa, ponieważ na granicy wsi Narama oraz wsi Szczodrkowice (nie daleko Krakowa, woj. małopolskie) znajduje się przysiółek Kolbuszowa. Co ciekawe Pan Gwidon Winiarski jest z pochodzenia Kolbuszowianinem z naszej gminy.

Goście zwiedzili skansen i rynek w Kolbuszowej oraz dawną synagogę, gdzie o historii naszego mia-

stecka opowiedział Dyrektor MiPBP Andrzej Jagodziński. Następnie w Centrum Kultury Wsi w Kolbuszowej Górnej przedstawiciele Naramy oficjalnie przywitani Jan Zuba Burmistrz Kolbuszowej oraz Marta Tendera Gminna Przewodnicząca KGW. Poczęstunek dla gości przygotowały Panie z Kół Gospodyń Wiejskich Gminy Kolbuszowa.

przegląd POWIATOWY

• POWIAT • RADA • STAROSTWO •

www.powiat.kolbuszowski.pl e-mail: b.zarkowska@kolbuszowski.pl tel. +48 17 22 75 880, fax +48 17 22 71 523

Obchody rocznic wrześniowych w powiecie kolbuszowskim

W czwartek (9 września), przed Zespołem Szkół Technicznych im. Bohaterów Września 1939 r. w Kolbuszowej, odbyły się uroczystości związane z obchodami 82. rocznicy wybuchu II wojny światowej oraz bitwy o Kolbuszową.

Obchody rozpoczęły się od odegrania hymnu narodowego. W uroczystości uczestniczyli: Józef Batory – wiceprezes Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość” w Rzeszowie, Jan Szadkowski - prezes Zarządu Związku Sybiraków w Kolbuszowej, Poseł RP Zbigniew Chmielowiec, przedstawiciele Samorządu Powiatowego – Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś, Wicestarosta Kolbuszowski

Wojciech Cebula, Sekretarz Stanisław Stec oraz Przewodniczący Rady Powiatu Mieczysław Burek; Burmistrz gminy Kolbuszowa Jan Zuba, a także przedstawiciele służb mundurowych, szkół oraz instytucji z powiatu kolbuszowskiego. Obecni byli również harcerze oraz strzelcy.

KRWAWE WYDARZENIA

W krótkim przemówieniu dyrektor

ZST Grażyna Pełka przypomniała zebranym krwawe wydarzenia sprzed 82 lat. Mówiła o potrzebie pielęgnowania pamięci o tych tragicznych wydarzeniach. Następnie zebrani wzięli udział we wspólnej modlitwie przed tablicami, upamiętniającymi tych, którzy zginęli w obronie ojczyzny. Kolejnym punktem było złożenie kwiatów przed tablicami pamiątkowymi.

PRZEMARSZ

W dalszej kolejności uczestnicy uroczystości oraz poczty sztandarowe Związku Strzeleckiego „Strzelec”, Zespołu Szkół Technicznych oraz Nadleśnictwa Kolbuszowa przemarszerowali na cmentarz, gdzie przy mogiłach żołnierzy poległych w czasie wojny odmówili wspólną modlitwę oraz złożyli kwiaty.

Barbara Żarkowska

*Obchody 82. rocznicy II wojny światowej i bitwy o Kolbuszową.
Fot. B. Żarkowska*

Uroczystość zawsze odbywa się na placu Zespołu Szkół Technicznych w Kolbuszowej, na której umieszczone są tablice, upamiętniające poległych

Przemarsz na cmentarz kolbuszowski

Złożenie kwiatów przy mogiłach poległych żołnierzy

Mobilny Punkt Szczepień w powiecie kolbuszowskim

339 – to bilans akcji szczepionkowej, realizowanej w ramach Mobilnego Punktu Szczepień w powiecie kolbuszowskim. Najwięcej osób zaszczepiło się w Woli Raniżowskiej (53), Raniżowie (41) oraz Woli Rusinowskiej (41).

Mobilny Punkt Szczepień obecny był w gminach z najniższym poziomem zaszczepienia mieszkańców. Inicjatorem akcji była wojewoda podkarpacki Ewa Leniart, partnerami lokalne samorządy oraz AUTOSAN sp. z o.o.

GDZIE?

W naszym powiecie MPS odwiedził: Ostrowy Tuszowskie, Trzęsówkę, Cmolasy, Poręby Dymarskie, Raniżów, Wola Raniżowską, Niwiska, Kosowy, Przylęk, Krzątka, Wolę Rusinowską, Majdan Królewski, Kolbuszową, Wilczą Wolę i Mechowiec.

SIERPNIOWE SZCZEPIENIA

Szczepienia odbywały się w specjalnie dostosowanym do tego celu autobusie. Chętni mogli skorzystać z preparatów dwóch firm: Pfizer oraz Johnson&Johnson. Powiat kolbuszowski to pierwsza część trasy autobusu, który odwiedza także inne podkarpackie gminy z niewysokim poziomem zaszczepienia wśród mieszkańców. Szczepienia w powiecie kolbuszowskim odbywały się od 17 do 25 sierpnia.

B. Żarkowska

W akcji szczepień zaangażowali się również samorządowcy. Fot. PUW

Ekipy pracują na drogach

W Komorowie trwa remont drogi powiatowej Mielec-Rzochów-Przylęk-Ostrowy Tuszowskie-Podtrąba. Na placu budowy wykonanych zostało już szereg prac.

Przypomnijmy. Samorząd Powiatu Kolbuszowskiego na realizację tego zadania otrzymał z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg 4 907 017 zł. Wartość całkowita inwestycji opiewa na kwotę wynoszącą 7 010 024 zł.

MODERNIZACJA I BUDOWA

Dzięki pozyskanym funduszom droga powiatowa zostanie zmodernizowana na łącznej długości 2 553 m, w tym zadanie obejmuje budowę ciągu pieszo – rowerowego o długości

1853 mb. Ciąg ten ma mieć szerokość 3 metrów. Aktualnie prowadzone są roboty ziemne, odwodnieniowe i nawierzchniowe.

drodze powiatowej Kupno – Bratkowice – Trzciana. Związane są one z poprawą nawierzchni.

B. Żarkowska

POPRAWA NAWIERZCHNI

Intensywne prace trwają również na

W Komorowie trwa przebudowa drogi powiatowej. Fot. B. Żarkowska

W ramach inwestycji wykonywanych jest szereg prac

Droga powiatowa Kupno – Bratkowice – Trzciana

Intensywne prace trwają

Narodowe Czytanie „Moralność pani Dulskiej”

Tegoroczna akcja Narodowego Czytania już za nami. Była to dziesiąta, jubileuszowa edycja. W roli głównej wystąpiła pani Dulka.

Miejska i Powiatowa Biblioteka Publiczna w Kolbuszowej już po raz kolejny przeprowadziła akcję Narodowego Czytania. W tym roku inicjatywa ta odbyła się we wnętrzach Oddziału Edukacji Kulturalnej i Regionalnej MiPBP przy ul. Piekarskiej. Dramat Gabrieli Zapolskiej „Moralność pani Dulskiej” czytali uczniowie: Liceum Ogólnokształcącego

im. Janka Bytnara w Kolbuszowej, Zespołu Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych im. Komisji Edukacji Narodowej w Weryni oraz Zespołu Szkół Technicznych im. Bohaterów Września 1939 r. w Kolbuszowej. W przerwach między poszczególnymi aktami występowała z mini recitalem piosenek Karolina Trojnacka.

B. Żarkowska

Akcja Narodowego Czytania w Kolbuszowej. Fot. MiPBP

„Najpierw wybrałam szkołę...”

Dotychczasowa dyrektor Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej Elżbieta Mikołajczyk, po 28 latach na tym stanowisku oraz 40 pracy zawodowej przeszła na emeryturę. Nową szefową placówki, z dniem 1 września, została Dorota Frankiewicz.

Pani Elżbieta Mikołajczyk w sumie przepracowała 40 lat. Jak sama mówi czuje się spełniona zawodowo. - Dziękuję tym, którzy ze mną pracowali i tym, którzy chcieli korzystać z moich umiejętności i doświadczenia. Wiele osób zadaje mi pytanie: „a co pani teraz będzie robiła?”. Jak się okazuje pani Elżbieta ma całą masę pomysłów na spędzenie wolnego czasu podczas emerytury.

RETROSPEKCJA POŻEGNALNA

„Retrospekcja „tak”, ale nie pożegnana. Przecież nikt nie lubi pożegnać. Nazwę to zmianą, gdyż jak mawiał Heraklit z Efezu jedyne, co w życiu jest pewne, to właśnie zmiana. Moje życie zawodowe jest tego dowodem.

Po maturze w Liceum Ogólnokształcącym w Kolbuszowej wybrałam pedagogikę specjalną (specjalność resocjalizacja). Marzyła mi się praca w zakładzie poprawczym dla młodzieży lub w więzieniu. Moja wiara w to, że w każdym człowieku dobro

może zwyciężyć była mocno zakorzeniona. Wtedy jeszcze nie rozumiałam, że możemy pomóc drugiemu człowiekowi tylko wtedy, gdy on sam na tę zmianę jest gotowy. Praktyki studenckie w różnych ośrodkach pokazały mi nieco inny świat. Miałam nawet na studiach, zamiast wychowania fizycznego, zajęcia z dżudo z elementami samoobrony.

Po zakończeniu studiów na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie miałam okazję rozpocząć pracę w milicyjnej izbie dziecka, ale sama zrezygnowałam z tej propozycji. Kolejnym pomysłem była rola kuratora sądowego i wreszcie sposobność uczenia młodszych dzieci w Zbiorczej Szkole Gminnej w Kolbuszowej. Wybrałam szkołę. Dzisiaj nie do pomyslenia, gdyż bez dydaktyki, bez przygotowania. Chęci wystarczyły, dużo pytałam, doczytywałam, szkoliliłam się...

Epizod ze szkołą trwał tylko kilka lat. W 1990 roku zostałam przeniesiona do Poradni Wychowawczo-Zawodowej w Kolbuszowej, gdzie pod-

jęłam pracę pedagoga. I po dwóch latach kolejna zmiana, gdyż w wieku trzydziestu pięciu lat zostałam dyrektorem tej placówki. Zgodziłam się tylko na jedną pięcioletnią kadencję, a zostałam aż dwadzieścia osiem lat. Powierzenia funkcji otrzymywałam kolejno od kuratora, wojewody, trzech starostów. Zmieniałam też profil swojej działalności kończąc logopedię, neurologopedię, surdologopedię. Stagnacja na stanowisku, ale permanentna zmiana w działalności własnej i całej poradni.

W międzyczasie placówka zmieniła swoją nazwę na Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną w Kolbuszowej i zmieniła też siedzibę. Z początkowych pięciu pracowników obecnie jest piętnastu. Przyjmowano trzysta osób rocznie, teraz około półtora tysiąca dzieci i młodzieży w ciągu jednego roku szkolnego.

Każda firma, instytucja, placówka to ludzie, którzy ją tworzą. W przypadku poradni tak niewielu pomaga sporej rzeszy uczniów, rodziców,

nauczycieli... Może nie zawsze skutecznie, może nie zawsze spełniając oczekiwania. Przecież niekiedy obydwie strony mają zupełnie inny obraz danej sytuacji i zauważają odmienne potrzeby.

Obecnie czuję się spełniona zawodowo. Dziękuję tym, którzy ze mną pracowali i tym, którzy chcieli korzystać z moich umiejętności i doświadczenia. Dziękuję organowi prowadzącemu. Zawsze mogłam liczyć na przychylność i zrozumienie.

Wiele osób zadaje mi pytanie: „a co pani teraz będzie robiła?”. Mam nadzieję, że znajdę więcej czasu dla siebie. Jest tyle książek, które chciałabym przeczytać. Jestem też uzależniona od rozwiązywania krzyżówek, a przede wszystkim będę mogła więcej czasu spędzać z rodziną. Praca ważna, ale nie nade wszystko. Mam własne poczucie sensu życia, a po wtóre nie potrafię się nudzić. Jest tyle form aktywności, które mogłabym realizować!”

Opr. Barbara Żarkowska

Pamiątkowe zdjęcie

Nową dyrektorką Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej została Dorota Frankiewicz. Fot. A. Stec

„Nie takie ważne, żeby człowiek dużo wiedział, ale żeby dobrze wiedział, nie żeby umiał na pamięć, a żeby rozumiał, nie żeby go wszystko troszkę obchodziło, a żeby go coś naprawdę zajmowało”. Janusz Korczak

Uczniowie ruszyli do szkół

Prawie półtora tysiąca uczniów szkół ponadpodstawowych z powiatu kolbuszowskiego rozpoczęło (1 września) nowy rok szkolny 2021/2022. W tym gronie jest ponad trzystu pierwszoklasistów.

Najwięcej uczniów, w nowym roku szkolnym, uczyć się będzie w Zespole Szkół Technicznych im. Bohaterów Września 1939 r. w Kolbuszowej. Będzie ich 813, w tym do klas pierwszych Technikum uczęszczać będzie 130 uczniów, natomiast do klasy pierwszej Szkoły Branżowej I Stopnia – 26. Z kolei w Liceum Ogólnokształcącym im. Janka Bytnara w Kolbuszowej uczyć się będzie 386 uczniów, w tym 92 pierwszoklasistów. Zespół Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych im. KEN w Weryni zaś wybrało 65 pierwszoklasistów. W sumie w tej szkole wiedzę zdobywać będzie 260 uczniów.

ZASADY W SZKOŁACH

Jak wiadomo pandemia koronawirusa wciąż trwa, w związku z tym w szkołach stosowane będą procedury mające na celu zapobieganie i przeciwdziałania COVID-19. Jak wyjaśnia Dariusz Fus-dyrektor Liceum Ogólnokształcącego w Kolbuszowej, w dużym skrócie, sprwadzać się one będą do stosowania przez uczniów oraz pracowników szkoły zasady DDM, czyli dezynfekcja, dystans oraz maseczki w częściach wspólnych szkoły. Będzie też oddzielne wejście do szkoły i wyjście ze szkoły, ruch jednokierunkowy na terenie placówki, wietrzenie sal lek-

cyjnych na przerwach oraz zajęcia sportowe na zewnętrznych obiektach sportowych, przy sprzyjających warunkach atmosferycznych.

DYSTANS, DEZYNFEKCJA, MASECZKA

Również w Zespole Szkół Technicznych w Kolbuszowej uczniowie będą musieli pamiętać o kilku ważnych zasadach. - W związku z panującą pandemią koronawirusa w naszej szkole obowiązują przepisy związane z zachowaniem bezpieczeństwa, które mają zminimalizować ryzyko rozprzestrzeniania się COVID-19 – mówi Grażyna Pełka-dyrektor ZST. - Wśród nich jest kilka głównych, któ-

re uczniowie bezwzględnie powinni przestrzegać przebywając w placówce - zaznacza. Jest to przede wszystkim obowiązkowa dezynfekcja rąk, używanie maseczek we wspólnych pomieszczeniach szkoły oraz zachowanie dystansu społecznego. Rekomenduje się również, aby uczniowie po przyjeździe do szkoły w pierwszej kolejności myli ręce wodą z mydłem. Dyrektor Grażyna Pełka przypomina także, że do szkoły może przybyć uczeń/pracownik bez objawów chorobowych sugerujących infekcję dróg oddechowych, którego domownicy nie przebywają na kwarantannie lub w izolacji w warunkach domowych.

Barbara Żarkowska

Powiat Kolbuszowski stawia na zawodowców

Prawie dwa miliony złotych przeznaczonych zostanie na kształcenie zawodowe młodzieży oraz nauczycieli z powiatu kolbuszowskiego. Udział w projekcie jest bezpłatny. Rekrutacja ruszyła 20 września br. i potrwa do 8 października 2021r. Działania prowadzone są w ramach unijnego wsparcia.

Projekt ten skierowany jest do szkół zawodowych z powiatu kolbuszowskiego, tj. Zespołu Szkół Technicznych w Kolbuszowej oraz Zespołu Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych z Weryni.

KSZTAŁCENIE I WYPOSAŻENIE

Zarówno w Zespole Szkół Technicznych w Kolbuszowej, jak i Zespole Szkół Agrotechniczno-Ekonomicznych w Weryni rekrutowani będą uczniowie technikum oraz branżowej szkoły zawodowej I stopnia. Ponadto, w ramach tego zadania, planowane jest wyposażenie pracowni zawodowych. W ZST doposażona zostanie pracownia zawodowa kierunku- technik elektryk, utworzonego w roku 2019/2020 pod patronatem PGE, zaś w ZSAE wyposażone zostaną pracownie zawodowe następujących kierunków: technik żywienia i usług gastronomicznych, kucharz oraz monter sieci i instalacji sanitarnych.

WZBOGACENIE OFERTY

Realizacja tego przedsięwzięcia ma na celu podniesienie jakości kształcenia zawodowego w powiecie kolbuszowskim i jego dostosowanie do potrzeb rynku pracy oraz wzbogacenie oferty edukacyjnej szkół. Ponadto wykonanie projektu przyczyni się

do osiągnięcia celu szczegółowego RPO WP na lata 2014-2020 poprzez wieloaspektowe potraktowanie problemów szkolnictwa zawodowego, na które składają się: doposażenie techniczne szkół, podniesienie kompetencji zawodowych nauczycieli, nabycie dodatkowych umiejętności i kwalifikacji uczniów oraz włączenie otoczenia społeczno-gospodarczego we współpracę ze szkołami.

KURSY, STAŻE I SZKOLENIA

W ramach tego zadania uczniowie będą podnosić swoje umiejętności oraz kwalifikacje poprzez udział w kursach zawodowych i kompetencyjnych z zakresu:

- SEP – 80 uczniów
- wózka widłowego – 40 uczniów
- prawa jazdy kat. T – 8 uczniów
- rachunkowości – 40 uczniów
- kelner, barista, cukiernik – 40 uczniów
- grafiki komputerowej – 16 uczniów.

Ponadto młodzież obydwóch szkół weźmie udział w wakacyjnych stażach uczniowskich. Nauczyciele z kolei będą uczestniczyć w szkoleniach w zakresie edukacji zdalnej, czworo nauczycieli kształcenia zawodowego zostanie skierowanych na

studia podyplomowe. Oprócz tego szkoły będą doposażone w sprzęt niezbędny do realizacji kształcenia zawodowego.

UNIJNE WSPARCIE

Samorząd Powiatu Kolbuszowskiego realizację projektu pn.: „Powiat Kolbuszowski stawia na kształcenie zawodowe” rozpoczął 1 sierpnia br. Przedsięwzięcie to realizowane jest w ramach Działania 9.4 Poprawa jakości kształcenia zawodowego Osi priorytetowej IX Jakość edukacji i kompetencji w regionie Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, na podstawie zawartej Umowy z Wojewódzkim Urzędem Pracy w Rzeszowie, pełniącym rolę Instytucji Pośredniczącej. Projekt ten trwał będzie do 31 sierpnia 2023 r. W sumie jego wartość wynosi 1 868 867,52 zł, z czego dofinansowanie ze środków UE stanowi 1 588 537,39 zł.

Szczegółowe informacje oraz dokumenty aplikacyjne znaleźć można na stronie: <https://zawodowakolbuszowa.pl>.

Barbara Żarkowska

Starosta Kolbuszowski

Działając na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (j. t. Dz. U. z 2020r. poz. 1990 ze zm.) podaje do publicznej wiadomości, że na tablicy ogłoszeń w siedzibie Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej, ul. 11 Listopada 10, 36-100 Kolbuszowa, został wywieszony na okres 21 dni wykaz nieruchomości stanowiącej **współwłasność Skarbu Państwa przeznaczonej do zbycia w drodze bezprzetargowej**. Wykaz nieruchomości został zamieszczony również na stronie internetowej Powiatu Kolbuszowskiego (www.powiat.kolbuszowski.pl) i w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej (bip.powiat.kolbuszowa.pl).

Szczegółowe informacje dotyczące przeznaczonego do sprzedaży udziału w nieruchomości położonej w Trzęsówce, można uzyskać w Starostwie Powiatowym w Kolbuszowej ul. 11 Listopada 10, pok.213, tel. (17) 744 57 52.

Starosta Kolbuszowski

Działając na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (j. t. Dz. U. z 2020r. poz. 1990 ze zm.) podaje do publicznej wiadomości, że na tablicy ogłoszeń w siedzibie Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej, ul. 11 Listopada 10, 36-100 Kolbuszowa, został wywieszony na okres 21 dni wykaz nieruchomości Skarbu Państwa przeznaczonej do zbycia w drodze bezprzetargowej. Wykaz nieruchomości został zamieszczony również na stronie internetowej Powiatu Kolbuszowskiego (www.powiat.kolbuszowski.pl) i w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej (bip.powiat.kolbuszowa.pl).

Szczegółowe informacje dotyczące nieruchomości położonej w Cmolasie, przeznaczonej do zbycia można uzyskać w Starostwie Powiatowym w Kolbuszowej ul. 11 Listopada 10, pok.213, tel. (17) 744 57 52.

Wyrazy głębokiego współczucia i szczerze słowa wsparcia

Zbigniewowi Strzelczykowi

Dyrektorowi Samodzielnego Publicznego

Zespołu Opieki Zdrowotnej w Kolbuszowej oraz Jego Rodzinie

z powodu śmierci

TEŚCIA

składają

**Starosta Kolbuszowski, Zarząd Powiatu, Przewodniczący Rady oraz
Radni Rady Powiatu Kolbuszowskiego**

przegląd

• POWIAT • RADA • STAROSTWO •

Promocja i Kultura Powiatu

tel. 17 7445 730

e-mail: b.zarkowska@kolbuszowski.pl

Profesor Joanna Ziolo skończyła 90 lat

Pani Profesor Joanna Ziolo emerytowany nauczyciel języka francuskiego, Honorowy Obywatel Miasta Kolbuszowa, Honorowy Prezes Kolbuszowskiego Stowarzyszenia Współpracy z Zagranicą „Kolbuszowa bez granic”, skończyła dziewięćdziesiąt lat.

Jako nauczyciel języka francuskiego w kolbuszowskim liceum, swoją pracą i pasją do języka i kultury francuskiej zaszczerpiła wielu swoich uczniów. Blisko 40 jej wychowanków wybrało romanistykę jako kierunek swoich studiów. Była również pomysłodawczynią Konkursu Wiedzy o Historii Francji i Bretanii, w którym uczestniczą uczniowie szkół podstawowych i średnich.

Pani Profesor była inicjatorem powołania Komisji Współpracy z Zagranicą przy Radzie Miejskiej w Kolbuszowej oraz jej wieloletnią przewodniczącą, później Komisji Współpracy z Zagranicą przy Burmistrzu Kolbuszowej. Była promotorem i organizatorem nawiązania działalności partnerskiej z francuskim miastem Ploërmel. Przez wszystkie lata swojej pracy zawodowej oraz społecznej była i nadal jest ambasadorem kultury francuskiej w Polsce i kultury polskiej we Francji. Odznaczona me-

dałem za Zasługi dla Republiki Francuskiej oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Wszelkie formy aktywności oraz współpracy zagranicznej szczegółowo dokumentowała oraz promowała w lokalnej i regionalnej prasie, a także w opracowanej publikacji pt. „25 lat przyjaźni i współpracy Kolbuszowej i Ploërmel w dokumentach i wspomnieniach”.

Joanna Ziolo urodziła się 25 sierpnia 1931 roku w Paryżu w rodzinie polskich emigrantów. Świadectwo dojrzałości uzyskała w 1949 roku w Liceum Ogólnokształcącym w Tarnobrzegu, następnie studiowała na kierunku filologia romańska na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W roku 1955 wyszła za mąż za lekarza Bolesława Ziolo, który rok później rozpoczął pracę w Szpitalu Powiatowym w Kolbuszowej. Od tego czasu na stałe związana jest z miastem Kolbuszowa.

Pani Profesor Ziolo nadal pozostaje aktywna i bierze udział w działaniach związanych ze współpracą z miastami partnerskimi Kolbuszowej w szczególności z Ploërmel we Francji.

Z okazji jubileuszu kwiaty oraz życzenia przekazali: Jan Zuba Burmistrz Kolbuszowej, Ewa Gul-

-Czachor kierownik Urzędu Stanu Cywilnego oraz Teresa Zuba Przewodnicząca sekcji francuskiej Kolbuszowskiego Stowarzyszenia Współpracy z Zagranicą „Kolbuszowa bez granic”.

Kolbuszowa dnia 17.09.2021 r
AB.6740 .8. 3. 2021

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 49, art. 61 §1 i §4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r, poz. 735) i w związku z art. 11d ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U.2020.1363)

STAROSTA KOLBUSZOWSKI
z a w i a d a m i a

o wydaniu decyzji Nr D/IV/2/2021 z dnia 17.09.2021 r dla Zarządu Powiatu w Kolbuszowej reprezentowanego przez Dyrektora Zarządu Dróg Powiatowych w Kolbuszowej o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej p.n.: Rozbudowa drogi powiatowej nr 1176R Tuszyma-Niwiska-Kolbuszowa od km 8+400 do km 9+528 w miejscowości Niwiska (sygn. sprawy: AB.6740 .8.3. 2021).

I. DZIAŁKI W CAŁOŚCI WCHODZĄCE POD INWESTYCJĘ (położone w liniach rozgraniczających teren inwestycji oznaczony linią ciągłą w kolorze czerwonym i zielonym): 201 Obręb 0007 Niwiska, jednostka ewidencyjna 180604_2 Niwiska;

II. DZIAŁKI DZIELONE POD INWESTYCJĘ (położone w liniach rozgraniczających teren inwestycji oznaczony linią ciągłą w kolorze czerwonym):

- **Obręb 0007 Niwiska, jednostka ewidencyjna 180604_2 Niwiska:**

18/4 (podlegająca podziałowi na działki: 18/8, 18/9);
18/5 (podlegająca podziałowi na działki: 18/6, 18/7);
19 (podlegająca podziałowi na działki: 19/1, 19/2);
13/1 (podlegająca podziałowi na działki: 13/6, 13/7);
20/2 (podlegająca podziałowi na działki: 20/5, 20/6, 20/7);
20/1 (podlegająca podziałowi na działki: 20/3, 20/4);
21/2 (podlegająca podziałowi na działki: 21/5, 21/6);
21/1 (podlegająca podziałowi na działki: 21/3, 21/4);
28 (podlegająca podziałowi na działki: 28/1, 28/2);
29 (podlegająca podziałowi na działki: 29/1, 29/2);
30 (podlegająca podziałowi na działki: 30/1, 30/2);
32 (podlegająca podziałowi na działki: 32/1, 32/2);
34/2 (podlegająca podziałowi na działki: 34/3, 34/4);
38/2 (podlegająca podziałowi na działki: 38/3, 38/4);
41/3 (podlegająca podziałowi na działki: 41/5, 41/6);
40/2 (podlegająca podziałowi na działki: 40/4, 40/5);
43/1 (podlegająca podziałowi na działki: 43/3, 43/4);
44/4 (podlegająca podziałowi na działki: 44/7, 44/8);
44/3 (podlegająca podziałowi na działki: 44/5, 44/6);
47 (podlegająca podziałowi na działki: 47/1, 47/2);
57 (podlegająca podziałowi na działki: 57/1, 57/2);
58/1 (podlegająca podziałowi na działki: 58/3, 58/4);
59/3 (podlegająca podziałowi na działki: 59/6, 59/7);
62/1 (podlegająca podziałowi na działki: 62/4, 62/5);
65 (podlegająca podziałowi na działki: 65/1, 65/2);
66/3 (podlegająca podziałowi na działki: 66/5, 66/6);
68/3 (podlegająca podziałowi na działki: 68/5, 68/6);
75 (podlegająca podziałowi na działki: 75/1, 75/2);
136 (podlegająca podziałowi na działki: 136/2, 136/1);
134 (podlegająca podziałowi na działki: 134/2, 134/1);
138 (podlegająca podziałowi na działki: 138/2, 138/1);
133 (podlegająca podziałowi na działki: 133/3, 133/1, 133/2);
132 (podlegająca podziałowi na działki: 132/2, 132/1);
131 (podlegająca podziałowi na działki: 131/2, 131/1);
130 (podlegająca podziałowi na działki: 130/2, 130/1);
129 (podlegająca podziałowi na działki: 129/2, 129/1);
128 (podlegająca podziałowi na działki: 128/2, 128/1);

127 (podlegająca podziałowi na działki: 127/2, 127/1);
126 (podlegająca podziałowi na działki: 126/2, 126/1);
125 (podlegająca podziałowi na działki: 125/2, 125/1);
124 (podlegająca podziałowi na działki: 124/2, 124/1);
123 (podlegająca podziałowi na działki: 123/2, 123/1);
122 (podlegająca podziałowi na działki: 122/2, 122/1);
121 (podlegająca podziałowi na działki: 121/2, 121/1);
120 (podlegająca podziałowi na działki: 120/2, 120/1);
119/2 (podlegająca podziałowi na działki: 119/4, 119/3);
119/1 (podlegająca podziałowi na działki: 119/6, 119/5);
117 (podlegająca podziałowi na działki: 117/2, 117/1);
115 (podlegająca podziałowi na działki: 115/2, 115/1);
114 (podlegająca podziałowi na działki: 114/2, 114/1);
113 (podlegająca podziałowi na działki: 113/2, 113/1);
112 (podlegająca podziałowi na działki: 112/2, 112/1);
111 (podlegająca podziałowi na działki: 111/2, 111/1);
110 (podlegająca podziałowi na działki: 110/2, 110/1);
109 (podlegająca podziałowi na działki: 109/2, 109/1);
107 (podlegająca podziałowi na działki: 107/2, 107/1);
108 (podlegająca podziałowi na działki: 108/2, 108/1);
106 (podlegająca podziałowi na działki: 106/2, 106/1);
105 (podlegająca podziałowi na działki: 105/2, 105/1);
104 (podlegająca podziałowi na działki: 104/2, 104/1);
103 (podlegająca podziałowi na działki: 103/2, 103/1);
102/3 (podlegająca podziałowi na działki: 102/5, 102/4);
102/1 (podlegająca podziałowi na działki: 102/7, 102/6);
102/2 (podlegająca podziałowi na działki: 102/9, 102/8);
101/9 (podlegająca podziałowi na działki: 101/16, 101/15);
101/10 (podlegająca podziałowi na działki: 101/18, 101/17);
185 (podlegająca podziałowi na działki: 185/2, 185/1);
186 (podlegająca podziałowi na działki: 186/2, 186/1);
195 (podlegająca podziałowi na działki: 195/2, 195/1);
199 (podlegająca podziałowi na działki: 199/2, 199/1);
200 (podlegająca podziałowi na działki: 200/2, 200/1);
220 (podlegająca podziałowi na działki: 220/3, 220/1, 220/2);
221/2 (podlegająca podziałowi na działki: 221/4, 221/3);
221/1 (podlegająca podziałowi na działki: 221/6, 221/5);

* W nawiasie wskazano działki po podziale, wytłuszczoną czcionką zaznaczono działki powstałe w wyniku podziału, przeznaczone pod inwestycję.

III. OKREŚLENIE NIERUCHOMOŚCI LUB ICH CZĘŚCI, KTÓRE PLANOWANE SĄ DO PRZEJĘCIA NA RZECZ POWIATU KOLBUSZOWSKIEGO Z S. W KOLBUSZOWEJ UL. 11 LISTOPADA 10: obręb 0007 Niwiska, jednostka ewidencyjna 180604_2 Niwiska:

201, 18/9 (18/4), 18/7 (18/5), 19/2 (19), 13/7 (13/1), 20/7 (20/2), 20/4 (20/1), 21/6 (21/2), 21/4 (21/1), 28/2 (28), 29/2 (29), 30/2 (30), 32/2 (32), 34/4 (34/2), 38/4 (38/2), 41/6 (41/3), 40/5 (40/2), 43/4 (43/1), 44/8 (44/4), 44/6 (44/3), 47/2 (47), 57/2 (57), 58/4 (58/1), 59/7 (59/3), 62/5 (62/1), 65/2 (65), 66/6 (66/3), 68/6 (68/3), 75/2 (75), 136/1 (136), 134/1 (134), 138/1 (138), 133/1, 133/2 (133), 132/1 (132), 131/1 (131), 130/1 (130), 129/1 (129), 128/1 (128), 127/1 (127), 126/1 (126), 125/1 (125), 124/1 (124), 123/1 (123), 122/1 (122), 121/1 (121), 120/1 (120), 119/3 (119/2), 119/5 (119/1), 117/1 (117), 115/1 (115), 114/1 (114), 113/1 (113), 112/1 (112), 111/1 (111), 110/1 (110), 109/1 (109), 107/1 (107), 108/1 (108), 106/1 (106), 105/1 (105), 104/1 (104), 103/1 (103), 102/4 (102/3), 102/6 (102/1), 102/8 (102/2), 101/15 (101/9), 101/17 (101/10), 185/1 (185), 186/1 (186), 195/1 (195), 199/1 (199), 200/1 (200), 220/1, 220/2 (220), 221/3 (221/2), 221/5 (221/1)

* w nawiasie wskazano nr działki przed podziałem

IV. OKREŚLENIE NIERUCHOMOŚCI LUB ICH CZĘŚCI, Z KTÓRYCH KORZYSTANIE BĘDZIE OGRANICZONE:

obręb 0007 Niwiska, jednostka ewidencyjna 180604_2 Niwiska:
87/2, 238, 228, 229/2;

Z treścią decyzji można się zapoznać w terminie czternastu dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia w poniedziałki od 8⁰⁰ do 15⁰⁰, zaś w pozostałe dni pracy Urzędu w godz. 7³⁰ – 14³⁰ w Wydziale Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego – Kolbuszowa, ul. 11 Listopada 10. Pouczenie o środkach zaskarżenia zawarte jest w decyzji. Zgodnie z art.49 ustawy kpa, doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Uroczystość dziękczynna za beatyfikację Kardynała Stefana Wyszyńskiego

W niedzielę, 19 września w Kolbuszowej odbyła się uroczystość dziękczynna za beatyfikację Kardynała Stefana Wyszyńskiego, która miała charakter religijny oraz edukacyjno-kulturalny.

Program wydarzenia obejmował wykłady na temat życia i działalności Prymasa Tysiąclecia pn. „Stefan Kardynał Wyszyński kapłan i mąż stanu”, które miały miejsce w budynku Fundacji na Rzecz Kultury Fizycznej i Sportu. W konferencji wzięli udział ks. prof. Jerzy Buczek z wykładem „Teologia Rodziny w nauczaniu Prymasa Tysiąclecia”, prof. Mieczysław Ryba z wykładem „Jasnogórskie Śluby Narodu Polskiego” oraz Iwona Czarcińska z wykładem „Testament Prymasa”.

Podczas spotkania wręczono wyróżnienia Katolickiego Stowarzyszenia „Civitas Christiana”. Złote odznaczenie otrzymał ks. Dziekan Lucjan

Szumierz Proboszcz parafii pw. Wszystkich Świętych w Kolbuszowej, a brązową odznakę wręczono Pani Zofii Świder Przewodniczącej Zarządu Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia „Civitas Christiana” w Kolbuszowej.

Po konferencji w kolbuszowskiej kolegiacie odbyła się uroczysta Msza Święta dziękczynna za beatyfikację ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego i matki Elżbiety Czackiej. Nabożeństwu przewodniczył ks. biskup Jan Wątroba. Następnie delegacje i werni przy akompaniamencie Orkiestry Dętej Miejskiego Domu Kultury oraz w obecności pocztów sztandarowych Urzędu Miejskiego i Starostwa Po-

wiatowego przeszli pod pomnik Prymasa Tysiąclecia. Po krótkiej modlitwie złożono wiązanki kwiatów.

Uroczystość odbyła się pod patronatem ks. biskupa Jana Wątroby Ordynariusza Diecezji Rzeszowskiej.

Jubileusz 25-lecia istnienia parafii św. Brata Alberta

W niedzielę, 22 sierpnia br. w kościele św. Brata Alberta w Kolbuszowej odbyła się uroczysta Msza Święta z okazji obchodów 25-lecia istnienia parafii. Mszy Świętej przewodniczył ks. Biskup Kazimierz Górny, który w dniu 24 sierpnia 1996 r. wydał dekret erygowania parafii, a 19 listopada 2000 r. dokonał poświęcenia nowopowstałej świątyni i konsekracji ołtarza.

W uroczystości uczestniczyli parafianie oraz przedstawiciele samorządu gminnego i powiatowego. Ks. Proboszcz Jan Pępek podziękował wiernym oraz wszystkim osobom, które brały udział w powstawaniu kościoła i angażują się w działalność parafii. Po mszy świętej wiernym przekazany został chleb pobłogosławiony przez księdza Biskupa.

Gratulacje dla złotych i diamentowych par!

W dniu 20 września w budynku Fundacji na Rzecz Kultury Fizycznej i Sportu w Kolbuszowej małżeństwa z Gminy Kolbuszowa świętowały 50 i 60 lat wspólnego pożycia. Złote i diamentowe gody obchodziło w tym roku dwadzieścia pięć par małżeńskich.

Podczas uroczystości odznaczenia państwowe za długoletnie życie małżeńskie przyznane przez Prezydenta RP wręczyli: Poseł na Sejm RP Zbigniew Chmielowiec, Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś, Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba, Przewodniczący Rady Miejskiej Krzysztof Wilk oraz Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego Ewa Gul-Czachor.

Pary otrzymały również pamiątkowe dyplomy i kwiaty. Następnie za zdrowie świętujących wznesiono toast oraz złożono im życzenia i gratulacje. Dla Jubilatów zaśpiewała Mariola Nycek Szypuła.

Wszystkim Parom serdecznie gratulujemy trwałości związku małżeńskiego i życzymy kolejnych, wspólnych lat przeżytych w zdrowiu, miłości i wzajemnym szacunku.

50-lecie obchodzili:

- Przybyło Czesława i Adam
- Bogacz Krystyna i Jan
- Bogacz Stanisława i Władysław
- Bryk Helena i Stanisław
- Bryk Zofia i Tadeusz
- Bujak Maria i Jan
- Chruściel Maria i Tadeusz
- Filipowicz Irena i Bronisław
- Dudziński Teresa i Franciszek
- Dziechciarz Danuta i Stanisław

- Garbaccy Cecylia i Józef
- Koniarz Zofia i Mieczysław
- Kretowicz Halina i Tadeusz
- Lubera Barbara i Stanisław
- Opaliński Teresa i Stanisław
- Plis Zofia i Czesław
- Posłuszny Władysława i Tadeusz
- Rząsa Maria i Jan

- Śnieżek Zofia i Adam
- Trojnaszy Weronika i Zygmunt
- Wąsik Maria i Józef
- Woźniak Stanisława i Tadeusz
- Wójcicy Maria i Józef

60-lecie obchodzili:

- Plaza Genowefa i Stanisław

Zostało kilka dni do końca spisu!

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2021 trwa tylko do 30 września.

Przypominamy mieszkańcom Gminy Kolbuszowa, którzy jeszcze nie dokonali spisu o możliwości skorzystania z punktu spisowego działającego w Urzędzie Miejskim w Kolbuszowej przy ul. Obrońców Pokoju 21. Punkt spisowy dostępny jest w godzinach pracy urzędu:

- poniedziałek: godz. 8.00- 16.00,
- wtorek- piątek: godz. 7.30- 15.30.

Można również spisać się samodzielnie w każdej chwili na stronie: <https://spis.gov.pl/> lub przez infolinię 22 279 99 99 w godzinach od 8:00 do 20:00 (również w soboty i niedziele, opłata za połączenie zgodna z taryfą operatora).

Aby spisać się szybciej warto wcześniej przygotować:

- PESEL i datę urodzenia członków gospodarstwa domowego,
- wykonywany zawód, rodzaj działalności i adres miejsca pracy,
- informację o formie własności mieszkania (np. osoby/osób fizycznych, spółdzielni mieszka-

CZAS UPŁYWA!
Termin spisu mija
30 września br.

Pamiętaj, że udział
w Narodowym Spisie Powszechnym
JEST OBOWIĄZKOWY!

Wejdź na spis.gov.pl
lub zadzwoń **22 279 99 99**

⊕ ⊖ Liczymy się
⊗ ÷ **DLA POLSKI!**

Odmowa wykonania obowiązku statystycznego
albo udzielenia informacji w spisie powszechnym
zagrożona jest grzywną.

GUS Narodowy Spis Powszechny
Ludności i Mieszkań 2021

- niowej, gminy, zakładu pracy, towarzystwa budownictwa społecznego),
- powierzchnię użytkową mieszkania w m²,
- sposób ogrzewania mieszkania (np. z sieci, centralne ogrzewanie indywidualne, piec).

Spis jest obowiązkowy. Obowiązek ten wynika z ustawy, a odmowa udzielenia informacji w spisie powszechnym zagrożona jest grzywną. Jeśli nie spisujemy się sami skontaktuje się z nami rachmistrz. Zgodnie z ustawą nie możemy odmówić rachmistrzowi udzielenia informacji.

Turniej piłki nożnej oldbojów

W piątek, 10 września na stadionie sportowym w Kolbuszowej odbył się turniej oldbojów w piłce nożnej. Rozgrywki zostały zorganizowane już po raz czwarty dla uczczenia pamięci trzech zmarłych kolegów- zawodników KKS Oldboys Kolbuszowianka: Andrzeja Halata, Mariusza Cyrana oraz Stanisława Kapusty.

O puchary walczyło pięć drużyn. Mecze były rozgrywane systemem „każdy z każdym” równocześnie na dwóch boiskach górnej płyty stadionu. Wyniki turnieju:

- 1 miejsce- drużyna Oldboys Kolbuszowianka I
- 2 miejsce- drużyna Perła- KiS
- 3 miejsce- drużyna Olboys Cmolos
- 4 miejsce- drużyna Kaziki Kolbuszowa
- 5 miejsce- drużyna Oldboys Kolbuszowianka II

Statuetka dla najlepszego piłkarza powędrowała do Tomasza Warzochoy, a dla najlepszego bramkarza do Piotra Saja.

Cars & Quads Kolbuszowa 4x4

W sobotę, 28 sierpnia na torze „Glinianka” odbył się zlot quadów i samochodów terenowych. Uczestnicy rajdu walczyli o Puchar Burmistrza Kolbuszowej. Nagrody zostały przyznane w następujących kategoriach: Quady, Samochody 4x4 Adventure oraz Samochody 4x4 Extreme. Organizatorem zlotu było Stowarzyszenie Kolbuszowski Klub Sportów Motorowych i Ratownictwa Drogowego „Kolbuszowa 4X4”.

Tegoroczne zawody przyciągnęły liczną publiczność

fot. Kolbuszowa 4x4

SKĄD

dokąd

tamtędy gdzieś
kiedys terazjak tam
jak tu
jestem teraz

może kiedyś

jestem
i już mnie nie madokąd kiedykolwiek
nie wiem**SPICHLERZE**

Pełne intuicji
Świat nieba tuż obok
Przyjść, wziąć co trzeba
Odkryć, to co nieśmiertelne
Coś zmienić, coś zrobić
Skierować życie na
Niebiański tor
Za chwilę minie podróż
Każda porażka, każdy smutek
Każda radość, miłość i trud
Rozpłyną się jak poranna rosa

BYĆ SOBĄ

W kryształowych lustrach
Nie widuję siebie
Tylko w duszy wiem, że ja to ja
Sezon życia krótko trwa
Ku nowemu światu dusza gna
Tam gdzie zawsze wiosna
I kwitną białe bzy
Dzień się z nocą kołyszą
Zasłony odsłaniają prawdy
Szczęście zastyga
W wiecznym śnie

HAKUNA MATATA

Nie martw się
Nie przebijesz głową chmury
Nie polecisz, nie masz skrzydeł
Nie masz wpływu na bieg rzeczy
Możesz tylko brodzić w cieczy
Nie odkryjesz nieuchwytnego
Nie pokonasz olbrzymiego
Los cię toczy własną ścieżką

Lucyna Kwaśnik

Kolejne sukcesy Magdy Niemczyk

W dniach 18-22 sierpnia br. odbyły się Mistrzostwa Świata do lat 20 w Nairobi (Kenia), w których wzięła udział kolbuszowianka Magdalena Niemczyk. Podopieczna UKS Tiki Taka Kolbuszowa reprezentowała Polskę w dwóch konkurencjach: sztafecie 4x 100 m oraz w biegu indywidualnym na 100 m.

Polska sztafeta w składzie Magdalena Niemczyk, Monika Romaszko, Dorota Puzio oraz Marta Zimna zajęła czwarte miejsce Mistrzostw Świata z czasem 44.31. Magda po raz kolejny uzyskała najlepszy czas wśród swoich koleżanek. Zawodniczki pobiły własny rekord Polski junierek, który ustanowiły w tym samym składzie podczas lipcowych Mistrzostw Europy w Tallinnie, gdzie zdobyły brązowy medal.

Złoty medal podczas Mistrzostw Świata zdobyły sprinterki z Jamajki, które czasem 42.94 ustanowiły rekord świata junierek. Na drugim miejscu były reprezentantki Namibii (43,76), a trzecie zajęły Nigeryjki (43,90). Magdalena startowała również w biegu indywidualnym na 100 m i zakwalifikowała się do półfinału Mistrzostw Świata. Gratulujemy kolejnych międzynarodowych sukcesów!

Fot. Marcin Góra- zdjęcie z Mistrzostw Europy w Tallinie

Pikniki szczepienne w Gminie Kolbuszowa

We wrześniu br. w sołectwach Gminy Kolbuszowa zorganizowane zostały festyny, podczas których była możliwość zaszczepienia się przeciw COVID-19 bez konieczności wcześniejszej rejestracji. Organizatorzy przygotowali liczne atrakcje dla uczestników wydarzeń, m.in.: występy taneczne i muzyczne, gry i zabawy dla dzieci z animatorami, dmuchańce i konkursy, degustacje potraw regionalnych przygotowanych przez Koła Gospodyń Wiejskich, pokazy sprzętu strażackiego, spotkania z twórcami rękodzieła i wiele innych.

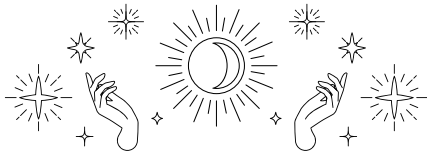
Festyny:

- 5 września (niedziela) na stadionie sportowym w Zarębkach,
- 12 września (niedziela) na placu przy Centrum Kultury Wsi w Kolbuszowej Górnej,
- 18 września (sobota) na placu przy Domu Ludowym w Weryni,
- 19 września (niedziela) na placu przy Wiejskim Domu Kultury w Widelce,
- 25 września (sobota) na placu przedszkolnym w Nowej Wsi,

fot. Paulina Tylutki

- 26 września (niedziela) na placu przy Budynku Wielofunkcyjnym w Kolbuszowej Dolnej.
- Wydarzenia zostały zorganizowane przez Koła Gospodyń Wiejskich z terenu Gminy Kolbuszowa w ramach Narodowego Programu Szczepień „SzczepimySię z KGW”.

Wieczór

zawiało jesiennym powietrzem
w rytm blasków gwiazd
tamten kawałek dnia
nie umarł – oddycha

lekki dreszcz i niezapomniany smak
nieznajomych przypadków
rozmawialiśmy o wszechświecie
gwiazdach i innych
nieprawdopodobieństwach

było zimno
takie widzialne
ale niezauważone
pamiętam je

pachniałeś jakoś tak
po swojemu
niestety nie ma takich słów
do opisywania barw zapachów
choć ta jest koloru niebieskiego

pachniałeś niebem
trochę zimą
choć była jesień

z większej odległości
zauważalne były również motyle
w ten zimny patrzący mroźnie
ale z czułością
wieczór

Patrycja Gielarowska

Nie biegnij, jeśli nie masz siły

Każdy nadchodzący dzień wymaga od nas zaangażowania w pracę, życie rodzinne, obowiązki. Bez skrupułów i z całą stanowczością możemy porównać codzienność do biegu. Biegniemy, biegniemy i biegniemy, aż nagle... przychodzi moment kiedy po prostu, po ludzku nie masz siły zrobić ani jednego kroku. To normalne. Musisz odpocząć. Nikt z nas nie jest robotem i potrzebujemy przerwy. Ludzki organizm to mechanizm, który raz na jakiś czas potrzebuje zwolnić, wyłączyć procesory i zregenerować się. Jak rozpoznać, że potrzebujesz przerwy? Że dalszy bieg może spowodować awarie?

Zacznijmy od tego, że czujesz, że wszystko dookoła Cię przytłacza. Nie czujesz radości z wykonywanych czynności, każdy najmniejszy element codzienności powoduje złość, rozdrażnienie i same negatywne emocje. Praca w takim stanie nie będzie owocna w nowe, świeże pomysły, a z otoczeniem trudno będzie się dogadać. W takim momencie wyłącz się na działania. Daj sobie czas, pozwól sobie na chwilę dla siebie. Postaraj się wygospodarować w ciągu dnia choć pół godziny na reset umysłu i ciała. Naprawdę, nie jesteśmy robotami, nie możemy cały czas działać na pełnych obrotach, w końcu baterie się wyczerpią...

Kolejną oznaką tego, że potrzebujesz przerwy jest brak motywacji. Wykonujesz czynności mechanicznie, bez większego zaangażowania. Nic cię nie cieszy, nic nie sprawia przyjemności. Jesteś, bo jesteś. Bo tak trzeba, bo inaczej nie można. W twojej głowie nie pojawiają się nowe pomysły, tkwisz w miejscu... Piękny jest fakt, że może być inaczej. Możesz być wulkanem pomysłów, oceanem kreatywności, wystarczy chwila. Pobądź ze samym sobą, odnajdź siebie na nowo i kochaj, jak najlepszego przyjaciela. Czasami warto cieszyć się z małych rzeczy. Wieczór z dobrą książką, może chwila na kawę i ulubioną muzykę, albo gorąca kąpiel. Tylko tyle i aż tyle.

Jeśli trudno ci się skoncentrować, męczysz się fizycznie, brakuje ci energii i chęci do wykonywania codziennych czynności, postaraj się znaleźć minutkę na swoje "widzi mi się". Odpocznij i pomysł o sobie. Zdrowie mamy tylko jedno, zarówno to fizyczne, jak i psychiczne. Nie biegnij, jeśli nie masz już siły, czasami trzeba odpuścić, zregenerować siły i po prostu pójść spokojnym krokiem.

Patrycja Gielarowska

Biblioterapia, czyli leczenie słowem

Jak zrelaksować się w przyjemny sposób? Sięgnij po książki. Biblioterapia, bo o tym właśnie mowa to jeden z działów Arteterapii. Czym jest i jakie niesie korzyści?

Biblioterapia, czyli leczenie literaturą to najcudowniejszy rodzaj terapii dla książkoholików.

W czasie biblioterapii można wykorzystać wszelkiego rodzaju literaturę, od bajek (czyli bajkoterapia) po poezję, czyli poezjoterapia. W jej trakcie wykorzystywane są wyselekcjonowane materiały czytelnicze jako pomoc terapeutyczna. Podczas biblioterapii głośno czytane są teksty literackie lub ich fragmenty i szczegółowo analizowane. Postawy bohaterów, inne możliwe schematy rozwiązań danej sytuacji. Biblioterapeuta może również polecić do przeczytania dzieła literackie, z którymi zapoznać się można samodzielnie.

DLA KOGO BIBLIOTERAPIA ?

dla osób dotkniętych chorobami i zaburzeniami psychicznymi
dla osób walczących z uzależnieniem
borykających się z trudnymi do rozwiązania problemami
dla pragnących rozwijać swoje psychiczne zasoby.

Uwaga !!! Trzeba pamiętać, że biblioterapia powinna być przeprowadzona pod okiem doświadczonego biblioterapeuty. Nigdy nie leczymy się na własną rękę.

ALE...

Biblioterapia może być zastosowana w radzeniu sobie z codziennym stresem, w lekkich sytuacjach stresowych w warunkach domowych.

W tym celu dobrze wykorzystać poezję, bajki, książki z ciekawą, relaksującą fabułą...

Usiądź, weź do ręki książkę, która sprawi Ci przyjemność, włącz relaksującą muzykę i daj swoim nerwom odpocząć.

„im więcej miłości
w moim ciele,
tym mniej krzywd
może ono wyrządzić”

Yung Pueblo

Patrycja Gielarowska

G2DREW Skład Drewna

Kolbuszowa, ul. Partyzantów 1 A

e-mail: g2drew@wp.pl, tel. 696 038 895

- Sprzedaż tarcicy budowlanej
- Galanteria drzewna
- Usługi w zakresie obróbki drewna
- Sprzedaż opatu: brykiet, pellet, drewno opałowe

**DOWÓZ
DO KLIENTA**

WYKONUJEMY MEBLE TARASOWE

dobre ubezpieczenia.eu

warta.

**ERGO
HESTIA**

HDI

InterRisk
VIENNA INSURANCE GROUP

Allianz

Gothaer

Liberty
Ubezpieczenia

LINK4

36-100 Kolbuszowa, ul. Kościuszki 12 (okok Urzędu Skarbowego), tel. (17) 22 71 588

36-050 Sokołów Młp., ul. Rynek 14, tel. (17) 77 13 21

39-460 Nowa Dęba, ul. Słowackiego 1A, tel. (15) 84 65 31

e-mail: poczta@dobreubezpieczenia.eu

www.dobreubezpieczenia.eu

STW - rok powstania 1965

SPÓŁDZIELNIA TRANSPORTU WIEJSKIEGO W RZESZOWIE

36-100 Kolbuszowa, ul. Handlowa 2

Tel. 17 2271666, 17 2271962, Fax 17 2271465

OFERUJEMY USŁUGI: Badania techniczne pojazdów:

Czynne poniedziałek - piątek 7 - 16, sobota 7 - 13

Samochody osobowe - dostawcze do 3.5 t

Ciągniki rolnicze

Samochody z instalacją gazową - motocykle

Badania: c, d, e, f

OFERUJEMY

- naprawy samochodów osobowych i ciężarowych • naprawa i serwis ogumienia:
- wymiana opon do samochodów ciężarowych, TIR, maszyn i ciągników rolniczych oraz samochodów osobowych • profesjonalne urządzenia i materiały.

Wymiana i sprzedaż olejów silnikowych, przekładniowych, hydraulicznych.

Czynne poniedziałek - piątek 7 - 17, sobota 7 - 13

Usługi transportowe samochodami skrzyniowymi i samowyladowawczymi

Stacja paliw prowadzi sprzedaż

Czynne poniedziałek - piątek 7 - 16, sobota 7 - 15

- Oleju napędowego i etylina U 95 - dostawy tylko z ORLEN PŁOCK • akcesoria • oleje silnikowe • przekładniowe
- płyny niezamarzające do układów chłodzenia • sznurki do pras samobierających itp.
- Sprzedaż materiałów budowlanych: cement, wapno, cegła, piasek, żwir.

W ciągłej sprzedaży węgiel orzech, kostka i miał - dowóz do 3 km. Gratis.

Stosujemy: niskie ceny z możliwością negocjacji, upusty, niespodzianki.

Sprawdź nasze ceny!!!

CENTRUM HANDLOWE

Grupa Polskich Sklepów PASSA

DO PAŃSTWA DYSPOZYCJI:

- **DOLNA KONDYGNACJA:** Neopunkt - AGD, RTV, Skutery, Komputery, Cyfrowy Polsat „Kora” - Pościel, Ręczniki, Usługi Foto. Krawiectwo – Szycie na miarę, przeróbki, dodatki krawieckie
- **PARTER:** Art. Spożywcze, Stoisko monopolowe, Chemia Gospodarcza, Kantor Wymiany Walut, Bankomat, Apteka, Kawa z ekspresu, Hot -Dogi
- **I PIĘTRO:** Bizuteria, Centrum Chińskie
- **II PIĘTRO:** Centrum Medyczne PROMEDICA, Kompleksowe usługi z zakresu medycyny i stomatologii, Lekarze Specjaliści, Stomatologia, Medycyna Pracy, Rehabilitacja, Laboratorium, USG, Leczenie bezpłatne – Umowa z NFZ

ZAPRASZAMY NA UDANE ZAKUPY!!!

UL. 11 LISTOPADA 3 | 36-100 KOLBUSZOWA | www.sklepy.orzech.com.pl

PŁYTKI CERAMICZNE

Z. P. U. H. STALBET

KOLBUSZOWA,
UL. J. WIKTORA 15

(BOCZNA
UL. RZESZOWSKIEJ)
TEL./FAX 17 22 73 047

KOM 510 463 899

ZAPRASZAMY

W GODZ. 7⁰⁰ - 16⁰⁰

W SOBOTY 7⁰⁰ - 13⁰⁰

KOLBUSZOWA, UL. SOKOŁOWSKA 79

■ PIZZA ■ DANIA OBIADOWE
■ ŚNIADANIA ■ DESERY ■ ALKOHOLE
ORGANIZUJEMY CATERING
ORAZ
PRZYJĘCIA OKOLICZNOŚCIOWE.

GODZINY OTWARCIA:
PONIEDZIAŁEK - PIĄTEK: 10⁰⁰-21⁰⁰
SOBOTA - NIEDZIELA: 12⁰⁰-21⁰⁰

TEL. 17 744 40 77
DOWÓZ NA TERENIE MIASTA GRATIS!

SPECJALISTYCZNY GABINET LEKARSKI

DR N. MED.
ARKADIUSZ FLIS

SPECJALISTA GINEKOLOG - POŁOŹNIK

36-100 Kolbuszowa

www.flisarkadiusz.com

ul. Nowe Miasto 51 (I piętro)

/przy aptece Pani mgr Furmańskiej/

**USG 4D, usg sutków, cytologia,
kolposkopia, ginekologia estetyczna,
laseroterapia, HIFU**

GODZINY PRZYJĘĆ:

Środa i piątek 17⁰⁰-20⁰⁰

/pozostałe dni tygodnia po kontakcie
telefonicznym/

REJESTRACJA: Telefon: 17 22 74 739; 601 257 537

abakus

ul. Wiktora 21
36 - 100 Kolbuszowa
tel.: 17 2270 230
studio@abakuskolbuszowa.pl
www.abakuskolbuszowa.pl

druk

fotografia

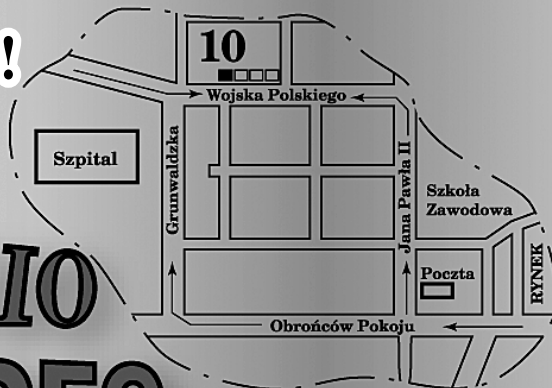
reklama

- profesjonalne videofilmowanie (HD-Blue Ray) i fotografowanie wszelkich uroczystości
- fotoksiążki, albumy tradycyjne ze zdjęciami

**PROMOCYJNE CENY
NA WYKONYWANIE ZDJĘĆ!!!**

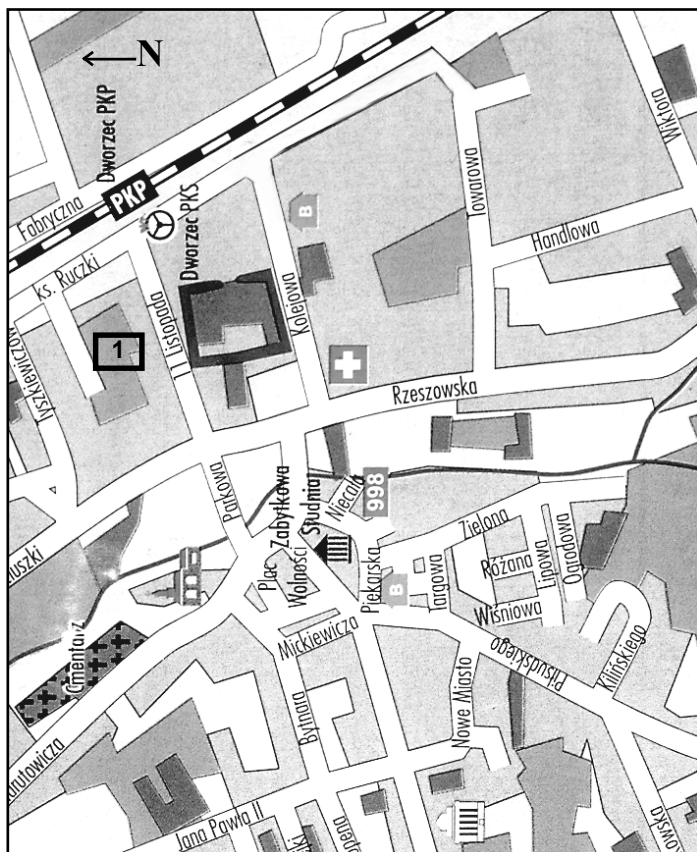
Jan Cichoń

STUDIO FOTO-VIDEO

Zapraszamy do korzystania z naszych usług!

**36-100 Kolbuszowa, ul. Wojska Polskiego 10
tel. 17/ 22 71 687, tel. kom. 692 550 382**

F.U.H. LUPROM ZŁOTNIK

36 - 100 Kolbuszowa ul. 11 - Listopada 13 obok Starostwa, tel. 17 22 74 096.

Oferujemy:

- sprzedaż biżuterii złotej i srebrnej (obrózki ślubne) ■ naprawy jubilerskie
- skup złota i srebra ■ dorabianie kluczy ■ kodowanie kluczy samochodowych z immobilizerem ■ usługi grawerskie.

Sprzedaż: zamków, wkładek, klódek, breloków, biżuterii srebrnej i srebrnych obrazków

Godz. otwarcia: pn - pt: 9.00 - 16.30, sob: 9.00 - 13.00

GWARANTUJEMY WYSOKĄ JAKOŚĆ I NISKIE CENY!

1

Przegląd Kolbuszowski

Liczy na młode talenty

Masz dziennikarski

pazur? Pisanie jest

Twoją pasją? Połącz

piękne z pożytecznym

i zgłoś się do naszej
redakcji.

*Przegląd Kolbuszowski
pozwole zaistnieć Ci medialnie!*

781 075 513 | 604 541 286 | 17/ 22 73 658 | 17/ 22 71 456

przegląd

KOLBUSZOWSKI

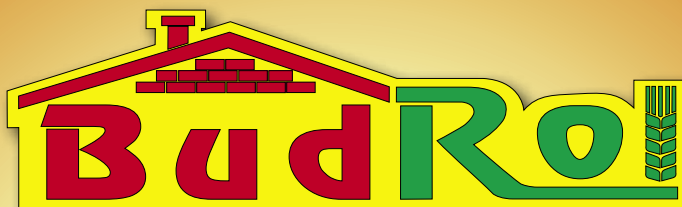
Wydawca: Forum Obywateli Ziemi Kolbuszowskiej, 36-100 Kolbuszowa, ul. J. Bytnara, skr. pocz. 34, tel. 17 2273 658, 17 2273 564, 17 2271 456, 17 2272 726;

Redaguje: Redaktor naczelny - Adam JAROSZ, † Stanisław Bujak, † Halina Dudzińska, † Mieczysław Salach, † Józef Sudol, Dorota Gorzelany, Stanisław Gorzelany, Adam Kowalski, Jan Skowroński, Benedykt Popek. Konto: Bank Polska Kasa Opieki S.A. Grupa PEKAO S.A. NRB 2112402627111000032551925.

Druk: MW DRUK Mirosław Dragan Wojciech Wróbel sc, 36-100 Kolbuszowa, ul. Wiktora 21, tel. 604 194 401, e-mail: biuro@mwdruk.pl

Skład, łamanie: MKD Maria Kopeć, 36-130 Raniszów, ul Wolska 11, tel.: 791 111 994, e-mail: mkdmariakopec@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania materiałów i decyduje o wyborze tekstów do druku. ISSN 1232-7646.

P. H. U.

S.J.

36-100 Kolbuszowa, ul. Piłsudskiego 125c, tel. 17 22 72 396

OFERUJE:

- materiały dociepleniowe ■ materiały budowlane
- nawozy sztuczne ■ węgiel ■ piaski, żwiry ■ stal
- usługi transportowe ■ rozładunek towarów HDS-em

SIEDZIBA FIRMY:

36-100 Kolbuszowa,
ul. Piłsudskiego 125c,
tel. 17 22 72 396

ODDZIAŁY:

w **Cmolasie**
tel. 782 480 100
w **Hyżnem**
tel. 17 2295 835

ZAPRASZAMY

codziennie od 7⁰⁰ - 17⁰⁰
sobota 7⁰⁰ - 13⁰⁰

CHEMIA BUDOWLANA
GREINPLAST**FREX**

www.frex.pl

▶ **CZYSZCZENIE**

- dywanów i wykładzin
- tapicerki meblowej i samochodowej
- kostki brukowej
- elewacji
- posadzek przemysłowych

▶ **SPRZĄTANIE**

- sklepów
- biur
- hal

ul. Tarnobrzeska 67
36-100 Kolbuszowa

tel. 501 456 002

E. H. U. STOLREM

36-100 Kolbuszowa, ul. ppor Sawy 14
tel./fax 17 22 73 200, kom. 605 281 968
www.stolrem.rze.pl, e-mail: stolrem.mr@wp.pl

OFERUJEMY:

- PARKIETY, DESKI PODŁOGOWE
- PARKIETY EGZOTYCZNE
- MOZAIKI
- KLEJE, LAKIERY, GRUNTY
- LISTWY, TRALKI, PORĘCZE

**PROFESJONALNY
MONTAŻ
PARKIETÓW
I SCHODÓW
DREWNIANYCH**

ZET-BUD

OKNA

DRZWI

BRAMY

ROLETY

PODŁOGI

• Nowy adres firmy •

36-100 Kolbuszowa, ul. św. Brata Alberta 16
tel. 17 227 00 45, 17 744 40 45

**WYPRZEDAŻ
ROWERÓW**

ROWERY SERWIS
www.city-sport.pl

Rzeszów
ul. Podwisłocze 2a
tel. 17 857 20 98

Dębica
ul. Kopernika 1
tel. 506 608 455

HURTOWNIA TECHNICZNA

WALOR

SPRZEDAŻ HURTOWA I DETALICZNA

OFERUJEMY:

• pasy klinowe • łożyska • tuleje • segery •
uszczelnienia • opaski • smarowniczkę • przewody
hydrauliczne • łańcuchy • części zamienne
i akcesoria do samochodów krajowych i zachodnich

WARSZTAT SAMOCHODOWY

OFERUJEMY:

• wymianę rozrządu • naprawę zawieszenia
• naprawę układu hamulcowego • wymianę
amortyzatorów • wymianę klocków, szczęk
i tarcz hamulcowych • wymianę olejów,
filtrów • wymianę tłumików • toczenie tarcz
hamulcowych • montaż haków holowniczych

Czynne:

w godz. 7.00 - 20.00

w soboty 7.00 - 13.00

📍 ul. Handlowa 3 | 36-100 Kolbuszowa

☎ 17 227 28 00 | 17 227 58 00

🌐 www.walor.com.pl

MW DRUK

DRUK

DRUKARNIA

książki, ulotki, broszury, plakaty, katalogi, teczki

Kolbuszowa, Wiktora 21, **604 194 401**

CZĘŚCI SAMOCHODOWE

KOLBUSZOWA
ul. 11 Listopada 15/1
tel./fax 17 2275 053
mobile: 605 962 380, 605 062 380

KOLBUSZOWA
ul. Obrońców Pokoju 15
tel./fax 17 2274 915
mobile: 603 189 600

e-mail: bok@automotive24.pl